

**Przed 28
rocznicą zgonu
W. I. LENINA**

MOSKWA. Masy pracujące ZSRR obchodzą będą uroczystości 21 bm. — 28 rocznicę zgonu założyciela państwa radzieckiego i partii bolszewickiej — Włodzimierza Lenina.

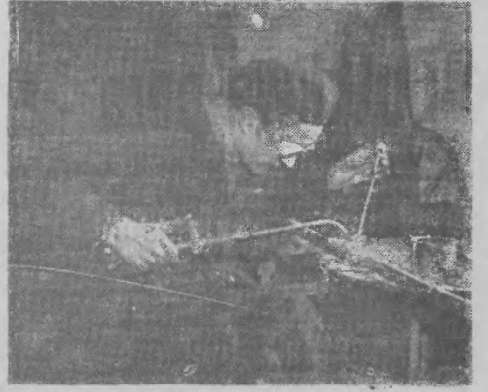
W miastach i wsiach, w zakładach przemysłowych i fabrykach wygłaszane są odczyty i pogadanki o życiu i rewolucyjnej działalności Lenina.

Proletariusze wszystkich krajów łączcie się!

Nowiny Rzeszowskie

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Rok IV Nr 13 (812) Rzeszów, wtorek 15 stycznia 1952 r. Wyd. A Cena 15 gr

Pomorskie Zakłady Wytwarzające Aparaturę Niskiego Napędu w Toruniu wykonały roczny plan produkcji przed terminem. Na zdjęciu: Przewodnik pracy, spawacz Stanisław Jerzyński, wykonuje ponad 200 proc. normy. CAF — fot. Kondracki

Masy pracujące województwa rzeszowskiego potępiają amerykańskich organizatorów zbrodniczego Wehrmachtu w Niemczech Zachodnich

W związku z wprowadzeniem powszechnej służby wojskowej w Niemczech Zachodnich, we wszystkich zakładach pracy naszego województwa odbywają się protestacyjne masówki. Robotnicy, solidaryzując się z walką NRD i wszystkich postępowych sił całego świata przeciwko remilitaryzacji Niemiec Zachodnich i przeciwko przemocy amerykańskiej.

Ponad 400-tu robotników Huty Szkła w Krośnie w dniu 14 stycznia br. na ogólnej masówce ostro zaprottestowało przeciwko remilitaryzacji Niemiec. Tow. Feliks Stompka majster hutniczy m. in. powiedział: „Znana nam jest wszystkim dola robotnika w Ameryce i w krajach kapitalistycznych. Wiemy, że panuje tam nędza i bezrobocie. Odbudowa Wehrmachtu w Europie, to groźba wojny i nowych nieszczęśliwych ludzi pracy. Nie dopuścimy do nowej wojny”.

Majster rzeźbiarski tow. Wincenty Bzdek oświadczył, że na groźbę nowej wojny robotnicy od powiedzą wzmocnionym wysiłkiem produkcyjnym. Założa całej Huty zamianowała swoje przyzwyczajanie do obozu pokoju okrzykami „przez z wojną” oraz okrzykami

na cześć tow. Stalina. Wszyscy robotnicy zobowiązali się zwiększyć produkcję i zaoszczędzić 62 tys. złotych.

Masówka protestacyjna zbrzmiała w głównej hali całą załogą Sanockiej Fabryki Wagonów.

„Naród niemiecki nie chce wojny — mówi o tym pokojowa polityka NRD — postawa i twórcza praca robotników Niemiec Zachodnich. Naród polski w pełni popiera walkę narodu niemieckiego przeciwko remilitaryzacji, przeciwko przemocy amerykańskiej, popiera walkę o zjednoczenie Niemiec, jako państwa demokratycznego i pokojowego. Odpowiedzią narodu polskiego na nową prowokację

imperialistów będzie jeszcze bardziej wydajna praca dla wykonania zadań 3 roku planu 6-letniego, dla dalszego umocnienia sił Polski Ludowej i obozu pokoju” — powiedział w swoim referacie tow. Jan Skołucki, młodzieżowy przewodnik pracy.

Głosy robotników — Mieczysława Czaji — młodzieżowego przewodnika pracy, lokarza Skrabalska i Anny Kiejar — robotnicy jakimiś mocno potępiały zbrodnicze plany amerykańskich agresorów i ich zachodnich sługusów imperialistycznych.

„Dość mamy hitlerizmu, dość oświecienia, Birkenau i Treblinki, pieców krematoryjnych i milionowych ofiar w ludzich. Nie chcemy wojny — żądamy pokoju”.

W pokoju chcemy budować swą Ojczyznę i szczęśliwą przyszłość dla naszych dzieci” — powiedział tow. Skrabalak. „Światowy obóz pokoju pod przewodnictwem Związku Radzieckiego i wielkiego Stalina potrafi zwyciężyć zbrodnicze zamiary neo-hitlerowców w Bonn i ich imperialistycznych moodawców” — oto ostatnie słowa przyjęte przez wszystkich regulacji.

znimają oni, że odbudowany Wehrmacht — to groźba na paść na kraje demokracji ludowej. „Imperialiści amerykańscy — mówi robotnik Władysław Gryździński — kroczą śladami Hitlera. Tak jak oni tworzą u siebie obozy koncentracyjne, którymi chcą lżyć pokrzyby cały świat. Nie uda im się to i spotka ich taki sam los jak i hitlerowców”.

Dla uczczenia 10-lecia PPR

Załoga huty Stalowa Wola podjęła dotychczas zobowiązania na sumę 1518000 zł. Akcja podejmowania zobowiązań zespołowych i indywidualnych trwa.

I zespół KKN rzucił naftowcom wezwanie do współzawodnictwa

Zebrał na naradzie roboczej pracownicy I Zespołu KKN, m. in. kierownik techniczny, przewodniczący pracy, aktyw partyjny i związkowy, rzucili pracownikom III Zespołu KKN wezwanie do długofalowego współzawodnictwa socjalistycznego.

Istycznego na cały 1952 rok. Równocześnie pracownicy I Zespołu podjęli zobowiązania na stycznia br. wykonania planu produkcji ropy w 109 procentach, i uwierzeń w metrach w 101 procentach. Ponadto zobowiązano się nie dopuścić do awarii i wypadków, poprzez wzmocnienie czujności i ostrożności w pracy, wzmocnienie dyscypliny i wnieść wkład do poprawy jakości takiego stanu, aby mógł się nazywać prawdziwym socjalistycznym zakładem. Termin dokonania tej pracy naznaczono na dzień 1. IV. br. (kr-28/52).

III ZESPÓŁ KKN ODPOWIEDZIAŁ NA WEZWANIE I ZESPOŁU Załogi III Zespołu KKN rozpoczęły realizację zadań trzeciego roku planu 6-letniego w pełnym

zrozumieniu, iż ich wspólny wysiłek przyspieszy budowę fundamentów socjalizmu w Polsce. Dlatego też III Zespół z całą gotowością podjął racoem mu przez I Zespół wezwanie długofalowego współzawodnictwa socjalistycznego na 1952 rok, stawiając konkretne zobowiązania już na styczni br.

Postanowiono wykonać ponad plan 8 ton ropy, uwięzić 83 metrów, podnieść produkcję gazoiliny o 6 ton 225 kg, nie dopuścić do awarii i wypadków, wzmocnić socjalistyczną dyscyplinę pracy, do prowadzić do socjalistycznego wyglądu zakład pracy. Równocześnie III Zespół podał skład komisji która czuwać będzie nad realizacją zobowiązań i nowych form współzawodnictwa. (Kr-29/52).

Jan Szurlej

Wzмага się walka młodzieży australijskiej o pokój

LONDYN. Dziennik australijski „Tribune” podaje, że w okresie od 15 do 23 marca odbędzie się w Australii ogólnokrajowy zlot młodzieży i studentów w obronie pokoju i przyjaźni między narodami. W zlocie mają wziąć udział liczące delegacje zagraniczne, m. in. 40-osobowa delegacja młodzieży Chin Ludowych, de-

legacje Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej i Międzynarodowego Związku Studentów.

Dziennik podkreśla, że mimo przeszkód, stawianych przez władze australijskie, sprawa zwolnienia zlotu staje się coraz bardziej popularna wśród młodzieży australijskiej.

Nota irańska do Anglii

PARYŻ. Agencja France Presse donosi z Teheranu, że rząd irański przekazał ambasadzie brytyjskiej w Teheranie notę, w której ponownie potwierdził swe prawo sprzedania nafty irańskiej jankim, w kwocie 100 milionów jego uznania, oraz podejmowania wszelkich kroków w dziedzinie nacyjonalizacji przysługującego, a także w kwestii eks-

portacji bogactw naftowych Iranu. W nocie ewej rząd irański znów oświadczył kategorycznie, że międzynarodowy trybunał w Hadze nie jest kompetentny do rozpatrywania sprawy nacyjonalizacji nafty irańskiej, ponieważ jest to sprawa czysto wewnętrzna Iranu.

Zobowiązania kolejarzy z Dębicy

Na ostatnim zebraniu kolejarzy z Dębicy z wielką uwagą słuchali wypowiedzi sekretarza komitetu wezwowego PZPR tow. Gromadzkiego, który między innymi powiedział: Wkraczając w trzeci rok planu 6-letniego, my kolejarze zdajemy sobie sprawę z wielkich zadań jakie ma do wykonania transport, gdyż od należytego funkcjonowania kolejnictwa zależy prawidłowa praca całego aparatu przemysłowego Polski Ludowej. Najgodniej uczcimy 10-lecie powstania naszej Polskiej Partii Robotniczej zobowiązaniem i produkcyjnym podejowaniemym pod hasłem: Mniej awarii to szybsza realizacja planu 6-letniego...

Przemówienie tow. Gromadz-

kiego przyjęto burzliwym oklaskami, po czym przedstawiciele poszczególnych stacji składali zobowiązania zespołowe. Pracownicy ekspedycji towarowej postanowili podnieść pracę przewozową o 1 proc. ponad plan w okresie 6 miesięcy. Robotnicy warsztatów nie dopuszczą do powstania awarii, a ponadto naprawią i pompę powietrzną sprężoną.

Drużyna parowozowa postanowiła zwiększyć przebieg 7 parowozów między plukaniami z 8300 km na 17000 km, a jedne go parowozu z 5000 km na 10000 km, a drużyna nastawnicza postanowiła tak pracować, by żaden pociąg na był zatrzymany przed semaforem. Młodzieżowa drużyna parowozowa w składzie: tow. low. Gołb. Groch, Sikora i Stęś zobowiązali się przejechać parowozem 120 tys. km między naprawami używając przy tym węgla górszego asortymentu.

W zobowiązaniach indywidualnych tow. Jaszczynski dopilnuje aby drużyna parowozowa należycie dowołała „sodafo” do kół oraz utrzymywały wazy silniki koły w czystości.

Zawładowca odcinka drogowego zobowiązał się plan kwartalny wykonać 10 dni wcześniej i przeszkolić 2 kobiety na stanowisko drożniczek przejazdowych. S. Jagielski

Przemówienie mln. Dertingera na wiecu w Poczdamie w sprawie narady ogólnoniemieckiej

BERLIN. Jak donosi Agencja ADN, minister spraw zagranicznych Niemieckiej Republiki Demokratycznej — Georg Dertinger wygłosił na wiecu w Poczdamie przemówienie w którym podkreślił, że w kwestii wyborów ogólnoniemieckich nie chodzi o interesy partii i działaczy politycznych, a wyłącznie o interesy Niemiec. Mówca zażądał od rządu z Bonn wyrażenia zgody na zwolnienie narady ogólnoniemieckiej.

Niech Adenauer sam wygłosi przemówienie w Niemieckiej Republice Demokratycznej — oświadczył Dertinger — i przekona się, czy ludność chce remilitaryzacji, czy też pragnie pokoju i jedności. Aprobując tzw. zjednoczenie Europy, kan-

clerz bonński pogłębia rozbięcie Niemiec i prowadzi taką samą politykę s. narady socjalistycznej, jaką prowadził jeszcze w 1919 roku w Nadrenii.

Minister Dertinger oświadczył, że sami wyborcy powinni odpowiedzieć na pytanie — wojna czy pokój, rozbięcie czy jedność. Jeśli Adenauer uważa że 18-letnia młodzież może pójść na wojnę, to powinien również zgodzić się na to, że należy jej narzodzić zapewnić możliwość zdecydowania o swej przyszłości w czasie wyborów ogólnoniemieckich.

Nowe parowozy radzieckie

MOSKWA. W ZSRR dokonano poważnych prac w dziedzinie udoskonalenia techniki trans portu kolejowego. Ostatnio na magistratałach kolejowych Związku Radzieckiego pojawiły się nowe typy lokomotyw — lokomotywy dieslowe i lokomotywy elektryczne. Poważnym osiągnięciem konstruktorów i inżynierów radzieckich było zbudowanie nowych poleźnej lokomotywy do pociągów pasażerskich.

Naród francuski domaga się rządu pokoju

PARYŻ. W związku z kryzysem rządowym w całej Francji, odzwiają się wiece, których uczestnicy domagają się utworzenia rządu pokoju, niezależności narodowej i postępu. Wiece takie odbyły się w Paryżu, Marsylii, Lens, Nicei, Grenoble, Angers i w innych miastach... W mieście Haillon w Departamencie Gironda odbył się wiec zorganizowany wspólnie przez partię komunistyczną i partię socjalistyczną. Uczestnicy wiecu uchwalili rezolucję i wysłali do prezydenta Auriola depeszę, w której domagają się powołania rządu, który by położył kres normalne stosunkiem, przywrócił normalne stosunki handlowe z krajami Europy Wschodniej, walczył o zawarcie Paktu Pokoju przez rządy państw wielkich mocarstw oraz o przywrócenie niezależności Francji. Uczestnicy wiecu domagają się wystąpienia Francji z agresywnego bloku atlantyckiego.

Wzmoczone tempo remilitaryzacji Niemiec Zachodnich

BERLIN. Agencja ADN donosi, że przemysł zachodnio-niemiecki nie otrzymał ze Stanów Zjednoczonych odpowiednie fundusze dla rozbudowy przemysłu wojennego oraz znaczne przydziły utworzenia strategicznych. Między przedstawicielami amerykańskich władz okupacyjnych a wicekanclerzem rządu Trizonii — Bluechem toczyły się ostatnio rozmowy, w wyniku których Amerykanie zażądali zwiększenia w tym roku produkcji stali w Niemczech Zachodnich do 18-20 milionów ton. Amerykanie przeznaczają w tym roku na rozbudowę przemysłu ciężkiego i zbrojeniowego Niemiec Zachodnich kredyty w wysokości 2 — 2,5 miliarda marek.

Dotkliwa porażka USA na forum ONZ

PARYŻ. Dnia 12 stycznia br. plenarne posiedzenie Zgromadzenia Ogólnego rozpatrywało uchwalony przez Komisję Polityczną projekt rezolucji 11 krajów oparty na sprawozdaniu komitetu „akcji zbiorowych”.

Jak wiadomo, projekt ten różni się znacznie od pierwotnego projektu, przedłożonego Komisji Politycznej przez delegację USA i 10 innych krajów. Przedstawiciele wielu krajów zorientowali się, że program t. zw. „akcji zbiorowych” jest próbą wciągnięcia przez USA innych państw do łapki awantur wojennych, jak np. interwencja amerykańska w Korei.

Nawet państwa, które zawsze popierały politykę USA, nie chciały zaoprobować sprawozdania komitetu „akcji zbiorowych”. Państwa te wniosły do sprawozdania szereg poprawek, które dają im możliwość odmówienia ze względów polityczno-gospodarczych i innych udziału w agresywnych akcjach amerykańskich, dokonywanych pod flagą „akcji zbiorowych ONZ”. Przyjęcie tych poprawek znacznie osłabia ostrze rezolucji i oznacza załamanie się planów amerykańskich, lecz mimo to rezolucja stanowi w dalszym ciągu program przygotowań do nowej wojny.

Delegacja Związku Radzieckiego przedstawiła program w rozpatrywaniu nowej wojny sformułowanemu w sprawozdaniu komitetu „akcji zbiorowych” i w rezolucji 11-ty krajów, własne propozycje, mające na celu wzmocnienie pokoju i usunięcia w stosunkach międzynarodowych na zasadzie porozumienia między wielkimi mocarstwami. Delegacja radziecka zaproponowała rozwiązanie komiteu „akcji zbiorowych” i zalecenie Radzie Bezpieczeństwa nalychmiastowe zwolnienia posiedzenia dla omówienia środków umożliwiających wyeliminowanie obecnego napięcia w stosunkach międzynarodowych oraz jak najszybsze zakończenie rokowań o rozejm w Korei.

Pod naciskiem delegacji USA i innych krajów bloku atlantyckiego posłuszna im większość odrzuciła propozycje w sprawie rozwiązania komitetu „akcji zbiorowych”.

Przedstawiciele ZSRR, Polski, Czechosłowacji, Ukrainy i Białorusi w sposób przekonujący wykazywali groźbę, ja-

ka stanowi dla pokoju amerykański system tzw. „akcji zbiorowych”.

Delegat Polski — Henryk Riecki oświadczył, że rezolucja 11-ty państw ma za zadanie pomoc rządów Stanów Zjednoczonych w jego planach, zmierzających do utrzymania patronatu ONZ nad agresywnymi blokami, tworzonymi przez Stany Zjednoczone, a w szczególności nad paktem atlantyckim.

Delegacja Czechosłowacji, Ukraińskiej SRR i Białoruskiej SRR również poparli rezolucję 11-ty państw.

W imieniu delegacji radzieckiej przemawiał minister Wyszynski. Mówca stwierdził, że rezolucja 11-ty państw nie odpowiada żądaniom, celom i zasadom Organizacji Narodów Zjednoczonych, wyrażonym w jej Kartie. Delegacja Związku Radzieckiego nie mogła no przeć i nie poprze takiej rezolucji, która pod pretekstem środków mających rzekomo na celu obronę pokoju i rzekomo skierowanych przeciwko agresji, formułuje w rzeczywistości program, zmierzający do przygotowania nowej wojny.

*

Po zakończeniu dyskusji roz-

poczęło się głosowanie. Rezolucja 11 państw została przyjęta mechanizmem w większości 51 głosów przeciwko 5 tj. ZSRR, Polski, Czechosłowacji, Białorusi i Ukrainy. Delegacje Argentyny, Indii i Indonezji wstrzymały się od głosowania.

Następnie odbyło się głosowanie nad projektem rezolucji radzieckiej, zalecającej zwolnienie periodycznego posiedzenia Rady Bezpieczeństwa w celu zbadania środków umożliwiających usunięcie obecnego napięcia w stosunkach międzynarodowych. Rezolucja ta uchwalona została 57 głosami przy 2-ech delegatach wstrzymujących się od głosu.

List historyków polskich do Prezydenta RP BOLESŁAWA BIERUTA

WARSZAWA. W dniu 12 bm. podczas uroczystego zamknięcia obrad konferencji metodologicznej historyków polskich w Orlowku, uczestnicy konferencji wysłali do Prezydenta RP Bolesława Bierut list następującej treści:

OBYWATELŹ PRZYDECIDENI!

Konferencja historyków polskich, odbyta w Orlowku, która skupiła 172 pracowników naukowych w dziedzinie historii, stanowi wymowne świadectwo, że metody marksizmu-leninizmu są stosowane w praktyce przez polską naukę historyczną, że na tych metodach wychowuje się młode pokolenie historyków polskich, że wielkie zdobycze radzieckiej nauki historycznej stają się dorobkiem naszych historyków.

Konferencja poddała gruntownemu omówieniu za stanowiska metodologii marksistowsko-leninowskiej podstawowe etapy polskiego procesu historycznego od początków feudalizmu poprzez formowanie się narodowości polskiej i polskiego narodu bieżącego do okresu przekształcania się naszego narodu w naród socjalistyczny.

Konferencja oświadczyła przede wszystkim, że dzieło polskiego ruchu robotniczego, dotrwanie polskiej klasy robotniczej do roli hegemonu na narodzie polskim oraz związek i nęstwo polskiego z ruchami postępowymi świata, a zwłaszcza z ruchami postępowymi polskimi, rzuca światło na ocenę historycznej braterskiej broni rewolucjonistów polskich i rossyjskich, które dotychczas kontynuują paręł pod postacią „formy sojuszu Polski i ZSRR”.

Przewlekamy Ci, Obywatelu, Prezydencie, wykorzystując osiągnięcia metodologiczne konferencji, rozwijać polską naukę historyczną, krytycznie i samokrytycznie stosunkować się do naszej pracy, aby dla narodu polskiemu jak najszybciej obraz jęsu wielkiej przeszłości, bohaterstwa walk polskich mas ludowych i wkładu polskiego w dzieło ludzkości, aby nawiązać przed narodem wszystkie te cenne siły, które w sferze rodzimych i obcych wyszkolił warty ciężkiej walki nasz naród, aby przywrócić się do tym męczeństwu, zespółając i doznając wszystkich ucierpieli. Polaków, przedwojennych, amerykańskim imperializmem i ich polskim najemnikami, spełnienia naszego społeczeństwa w narodowym francie walki o pokój i realizację planu 6-letniego.

Delegacja Francuskiej Rady Pokoju u ministra Wyszynskiego

PARYŻ. Przewodniczący delegacji radzieckiej w ONZ, minister Wyszynski przyjął delegację Francuskiej Rady Pokoju, w osobach: Yves Farge, d'Assier de la Vigerie, K. Bouffier, Gilbert de Chambrun, prof. Weil - Halle, Laurent Casanova, Jean de Menten, Louis Gery i Fernand Vigne.

Min. Wyszynski powiedział, jak rozpoczął się bunt przedstawicieli państw arabskich podczas głosowania nad amerykańskim wnioskiem w sprawie tzw. „akcji zbiorowych”. Chodziło o zgłoszenie rezolucji, w myśl której poszczególne państwa miały oddać swe wojska rzekomo do dyspozycji Organizacji Narodów Zjednoczonych, a w rzeczywistości do dyspozycji Stanów Zjednoczonych i generała Eisenhowera.

Do buntu krajów arabskich przyłączyły się państwa Ameryki Łacińskiej — Meksyk, Chile, Kolumbia, Ekwador, Gwatemala i Argentyna.

W zakończeniu min. Wyszynski podziękował delegację Francuskiej Rady Pokoju za odwiedzenie go, życząc im nowych osiągnięć w walce o realizację tych ważnych zadań, od rozstrzygnięcia których zależy szczęście i wszystkich miłujących pokój narodów i szczęście całej ludzkości.

Delegacja złożyła na ręce ministra Wyszynskiego orędzie Światowej Rady Pokoju do Organizacji Narodów Zjednoczonych i do narodów świata, uchwalone przez Światową Radę Pokoju w Wiedniu oraz apel do narodu francuskiego, uchwaiony przez Kongres Francuskich Obrońców Pokoju w Baryżu w grudniu ub. roku.

Zwrócił się on — powiedział Yves Farge — do delegacji czterech wielkich mocarstw — Francji, Związku Radzieckiego, Stanów Zjednoczonych i Anglii z prośbą o przyjęcie nas i ciszy nas niezmiernie, że delegacja ZSRR przyjęła nas pierwsza.

Minister Wyszynski odpowiedział, że delegacja radziecka na VI sesję Zgromadzenia Narodów Zjednoczonych śledzi z uwagą rozwój ruchu obrońców pokoju w różnych krajach. Do nicie znaczenie tego ruchu polega na tym, że mobilizuje on wojska mas ludowych do walki o pokój. W pracy naszej w Organizacji Narodów Zjednoczonych potrzebujemy poparcia ze strony mas ludowych i musimy podkreślić, że poparcie to otrzymujemy i odczuwamy — powiedział minister Wyszynski.

Wokół amerykańskiego projektu t. zw. dowództwa Środkowego Wschodu

MOSKWA. Agencja TASS Kierownik wydziału Departamentu Stanu USA do spraw Egiptu i Sudanu — Stebler, który bierze udział w opracowywaniu wyżej wymienionego projektu, zamierza udać się do Egiptu.

Radca ambasady Stanów Zjednoczonych w Egipcie — Mattison udał się do Sudanu, aby „zbadac sytuację” i spotkać się tam następnie ze Steblerem. Przed wyjazdem do Sudanu Mattison odbył rozmowę z egipskim wiceministrem spraw zagranicznych.

Korespondent stwierdza, że

W egipskich kołach dobrze poinformowanych panuje przekonanie, iż „brdanie” sytuacji w Sudanie przez Amerykanów zmierza do bezpośredniej ingerencji Stanów Zjednoczonych w sprawy Sudanu.

Sprawa trumanowskiej usty wy była przedmiotem dyskusji w Zgromadzeniu Politycznym ONZ. Min. Wyszynski przytoczył m. in. tekst listu do delegata amerykańskiego, Austrii na do członka Kongresu USA Krstena. W liście tym AUSA pisze, że powołanie „znane normy i prawa międzynarodowe nie nadają się do obronę dla USA, że powinny być zastąpione przez nowe normy prawa międzynarodowego. Góz to za nowe normy? „Można je określić dwoma słowami: „Płaszcz i szytety!” — powiedział min. Wyszynski — „Płaszcz z fraszem o „obronę” odciągający szytety agresji!”

Nota radziecka, nota polska w sposób stanowczy domagają się unieważnienia „zbrodniczej” ustawy, w tym żądaniu eto ją nasze narody. Zdecnie to popierają, wszyscy uczeni ludzie, w których wstę i odrzę budą bandyckie prowokacje amerykańskich imperialistów.

Terror i prowokacja w Iranie

MOSKWA. Agencja TASS donosi z Teheranu, że w północnych prowincjach Iranu rozpoczęły się wybory do parlamentu. Z prowincji tych nadchodzi wiadomości o terrorze i prowokacjach, towarzyszących wyborom.

W mieście Szachy członkowie reskcyjno-nacjonalistycznej organizacji t. zw. „Pantlanczy”, napałd na węc robotniczy, zabijając dwóch spośród uczestników wiecu i raniejąc dwudziestu. Również w mieście Siemnan donoszą o starciach, podczas których cztery osoby zostały zabite.

W Teheranie policja aresztowała kilkuset agitatorów ludowego bloku przedwyborczego, w skład którego wchodzi przedstawiciele wszystkich postępowo-demokratycznych organizacji irańskich.

Propozycja delegacji radzieckiej w sprawie zapobieżenia groźbie nowej wojny oraz utrwalenia pokoju i przyjaźni między narodami

PARYŻ. W dniu 12 stycznia, przewodniczący delegacji radzieckiej minister A. Wyszynski, wyłożył przemówienie, w którym omówił zgnębne skutki prowadzonego przez kraje należące do agresywnego bloku atlantyckiego wyzysku zbrojeniowego w imieniu rządu radzieckiego złożył następujący projekt rezolucji:

REZOLUCJA RADZIECKA

1 Zgromadzenie Ogólne stwierdza, że przynależność do agresywnego bloku atlantyckiego oraz tworzenie przez nie które państwa, a przede wszystkim przez Stany Zjednoczone baz wojskowych lądowych, morskich i lotniczych na obcych terytoriach — nie da się pogodzić z przynależnością do Organizacji Narodów Zjednoczonych.

2 Zgromadzenie Ogólne uważa za konieczne, ażeby a) kraje biorące udział w działaniach wojennych w Korei zaprzę stały niezwłocznie działania wojenne, zawary rozejm i cofnęły w ciągu dziesięciu dni swe wojska z linii 38° szerokości; b) ażeby wszystkie wojska obce, jak również obie oddziały oddzielnie zostały w ciągu trzech miesięcy wycofane z Korei.

3 Zgromadzenie Ogólne uważając, że używanie broni atomowej, będącej bronią agresji i masowej zagłady ludności, jest sprzeczne z sumieniem i honorem narodów oraz niedające się pogodzić z przynależnością do Organizacji Narodów Zjednoczonych — ogłasza bezwarunkowo zakaz broni atomowej i dostaw-

nowienie ścisłej kontroli międzynarodowej nad przetrzymywaniem tego zakazu z tym, że zakaz broni atomowej i kontrola między narodowa będą wprowadzone w życie jednocześnie.

4 Zgromadzenie Ogólne za leca stałym członkiem Rady Bezpieczeństwa — Stanom Zjednoczonym, Wielkiej Brytanii, Francji, Chinom i Związkowi Radzieckiemu — zredukować o 1/3 posiadane przez nie siły zbrojne i uzbrojenie — w ciągu roku od chwili uchwalenia rezolucji.

5 Zgromadzenie Ogólne zaleca, ażeby wszystkie państwa przedstawiły nalychmiast, a w każdym razie nie później niż w terminie miesięcznym po powzięciu przez Zgromadzenie Ogólne uchwały w sprawie zakazu broni atomowej i redukcji sił zbrojnych pięciu mocarstw a 1/3

— pełne oficjalne dane o stanie ich sił zbrojnych i uzbrojenia.

6 Zgromadzenie Ogólne zaleca powołanie w ramach Rady Bezpieczeństwa, między narodowego organu kontroli, którego zadaniem będzie czuwanie nad wykonywaniem uchwał w sprawie zakazu broni atomowej oraz w sprawie redukcji sił zbrojnych.

7 Zgromadzenie Ogólne wzywa rządy wszystkich państw zarówno należących jak i nienależących do ONZ — do rozwiązania na światowej konferencji sprawy znacznego zredukowania sił zbrojnych i stanu uzbrojenia oraz sprawy konkretnych sposobów wprowadzenia w życie zakazu broni atomowej i ustanowienia międzynarodowej kontroli nad przetrzymywaniem tego zakazu. Zgromadzenie Ogólne zaleca zwolnienie tej konferencji, w terminie jak najkrótszym, a w każdym razie nie później niż 15 lipca 1959 r.

8 Zgromadzenie Ogólne wzywa wszystkie miłujące pokój państwa do przystąpienia do Paktu Pokoju.

T RZY miesiące zaledwie minęły od uchwalenia w USA aktu, nie mającego precedensu w stosunkach między państwami — ustawy, która przewiduje sumę 100 m.ilionów dolarów na organizowanie działalności dywersyjnej i szpiegowskiej, skierowanej przeciwko ko Związkiw Radzieckiemu, przeciwko Polsce oraz innym krajom demokracji ludowej.

Realizacja tej trumanowskiej ustawy, która w sposób jawny i prowokacyjny uśla zdaw na stosowane przez amerykańskich ch imperialistów praktyki, zamierzano: sformułować opinie bliższej w nowych faktach. W Związku Radzieckim mżlapano i ortawiono przed sądem dwóch zrzuconych z samolotu szpiegów amerykańskich. Na Węzech zmuszono do lądowania rzekomo zabłąkany samolot amerykański, którego wprawnożenie jak i zeznan a samych lotników ukazały prawdę, we cele owego „zabłąkania”. W Rumuni i Bułgarii również orzychwycono amerykańskich agentów i wymierzono im zasłużoną karę. W Polsce wymierzono sprawiedliwość dwóm bnanom spośród tych rzez mieczów, których w Berlinie zwerbował amerykański wywiad i wysłał do Polski na brudną robotę.

Rząd USA odpowiedział na obie noty, stekim oszczęstw i kłamstw, przy których pomocy Waszyngton usiłuje zazwyczaj reagować na

nieodparte dowody. Amerykański imperializm ludą się bawem. Ze kłamstwami zdolając odwrócić uwagę opinii publicz-

nej od bezspornych faktów, które ich demaskują.

Nota radziecka, stwierdzając, że ustawa, asygnująca 100 m.ilionów dolarów na zbrodnicze i szpiegowskie żrt agresywnym aktem, zmierzającym do dalszego skompromitowania stosunków między USA i Związkiem Radzieckim i do zaostrezenia sytuacji międzynarodowej, podkreśla, iż „opowiadalność za tego rodzaju działalność spada całkowicie na rząd Stanów Zjednoczonych”.

Amerykański imperializm nie żałują dolarów za dywersję, na szpiegostwo, na morderstwa za węgla, na organizowanie zająk bandyckich. W Niemczech Zachodnich oraz w zachodnim sektorze Berlina pełną parą parąją ukrywając się pod różnymi szykami ośrodków, werbujące dywersantów, szpiegów i terrorystów. Rzezi-

Przeciwko amerykańskim organizatorom szpiegostwa

Pierwszy rejs S/S Republika

GDYNIA. W porcie gdynińskim odbyło się uroczyste podniesienie bandery na pierwszym czeskosłowackim statku pełnomorskim S.S. „Republika”. Symbolicznym portem macierzystym tej pierwszej pełnomorskiej jednostki Republiki Czechosłowackiej jest Praga, a jej statą bieżą będzie port gdyniński.

Uroczystość podniesienia bandery na S/S „Republika” przebiegła sile w wielką manifestację przyjaźni narodu polskiego z narodem czeskosłowackim.

Do zgromadzonej na rufie statku przemówił konsul generalny Czechosłowacji w Szczecinie — Jan Starzeczek, który podkreślił, że dzięki pogłębianiu się w przyjaźni obu narodów, Czechosłowacja może budować własną rolę i poszerzać w ten sposób swoje stosunki handlowe.

S/S „Republika” wyruszył już w swój pierwszy rejs.

Kotowska ustawa podpala-

Nowe zadania aktywu społeczno-gospodarczego

W. ARTEMIUK

Zastępca kierownika Wydziału Ekonomicznego KW

Reasumując wykonanie planów gospodarczych w naszym województwie w 1951 roku należy stwierdzić, że dzięki ofiarnej pracy klasy robotniczej, przy dużej roli robotników, inżynierów i techników i produkującego aktywu gospodarczego wykonałszy rozciąły plan produkcyjny z nadwyżką.

Plan wykonano szczególnie tam, gdzie czuowano nad biegiem dziennej pracy i wyciągano wnioski do coraz lepszych, nowych rewolucyjnych form pracy, gdzie śmiało stawiano na zebrańach partynich, związkowych, czy też techniczno-produkcyjnych niedociągnięcia i braki, gdzie członkowie partii, aktywiści związków i produkujący robotnicy przygotowywali się do na rad i wskazywali w ostrej krytyce bezradność lub niedbałość nadzoru administracyjno-technicznego, gdzie wnioski i uwagi robotników były szeroko dyskutowane na zebraniach. To widzę liśmy w Hucie Szkła w Jasiu, w „Sanowaju” w Gorzkowie Kopalnictwie Naftowym, itd.

ZADANIA PRODUKCYJNE W III ROKU PLANU 6-LETNIEGO

Trzeci rok planu 6-letniego to plan szybkiego rozwoju naszych sił wytwórczych, szybki wzrost produkcji przemysłowej, szybki wzrost dobrobytu i kultury najszerzszym mas pracujących, to tok wielkich zadań, które stawia plan 6-letni przed naszym prze myślem.

Plan przewiduje 2,5-krotny wzrost produkcji przemysłowej

w ciągu 6-lecia. Oznacza to 4,5 krotny wzrost w stosunku do o kreśtu przedwojennego. Jest to zadanie olbrzymie. Uzywanie ta kiego tempa wzrostu produkcji możliwe jest tylko przy maksymalnym wykorzystaniu wszystkich rezerw produkcyjnych naszego przemysłu i przy szybkim wzroście wydajności pracy. Wzrost wydajności pracy jest jednym z głównych czynników decydującym o wykonaniu planu gospodarczego 1952 roku.

W naszej codziennej pracy uświadamiającej trzeba walczyć o to, aby praca stała się sprawą honoru i czci każdego człowieka pracy. Trzeba, by cała klasa robotnicza wiedziała o naszych racjonalizatorach i nowatorach, którzy są ofiarą pracy podno szą dobrobyt w naszym kraju. Trzeba, by cała klasa robotnicza naśladowała ich osiągnięcia.

Nie brak u nas ofiarnych, pracujących z całym oddaniem załóg. Widzimy to na przykładzie robotników WSK, ZBM, Gorlikiego Kopalnictwa Naftowego, Stalowej Woli, kolejarzy z Prze myśla, Przeworska i Dębicy itd, którzy masowo podejmują zobowiązania na cześć 10 rocznicy po wetania PPR.

O WŁASCIWĄ PRACĘ ORGANIZACJI PARTYNIEJ

Organizacje partynie i kierowniczo przedsięwzięcia winny

kontrolować systematycznie pracę w swoich zakładach, terminy i przebieg produkcji pilnować prawidłowego sporządzania i ścisłego przestrzegania planów roboczych.

Organizacje partynie winny dokładnie znać roczny plan robu przedsięwzięcia i dopilnować, aby produkcja nowych asortymentów i obiektów przewidzianych planem była uruchomiona w odpowiednim terminie. Dotyczy to przede wszystkim przedsięwzięcia budowlanych.

Organizacje partynie w swoich zakładach pracy winny analizować wykonanie planów miesięcznych. Dla kontroli wykonania planów konieczne jest wprowadzenie analizy miesięcznych sprawozdań, dokonywanej przez organizację partynią wraz z kierownictwem, na podstawie której należy stawić przed kierownictwem wnioski i zlecenia o obniżenie kosztów, o stosowaniu systemu oszczędności i przyspieszenia obrotu środków obrotowych.

Na rozszerzenie, otwarcie posiedzeń komitetu wraz z aktywnym partynio-gospodarczym należy omawiać sprawozdanie dyrekcji z wykonania zadań gospodarczych. Regularnie też należy omawiać sprawozdania kierowników oddziałów i kierowników brygad roboczych.

Należy stawić przed organizacją masowym, grupami partynimi i grupami agitatorów konkretne zadania w sprawach produkcyjnych, aby swoim przykładem w codziennej pracy dawali przykład bezpartyjnym.

Liczne są jeszcze organizacje partynie, które kontrolując całokształt działalności przedsiębiorstwa odrywają zagadnienia polityczne od gospodarczych, oraz pracują wąskim aktywnem — nie docierając do mas. W takich organizacjach partynich możemy często odnotować tendencje do zastępowania dyrekcji lub też do wyrzekania się inicjatywy i kontroli w stosunku do kierownictwa zakładu.

Taka organizacja partynia nie spełnia swych roli, gdyż nie kieruje ona życiem polityczno-gospodarczym, żyje w oderwaniu od codziennych zagadnień życia zakładu pracy, a tym samym staje się często nie politycznym kierownikiem i gospodarzem swego terenu a przybudówką administracji.

Często także nie rozumiano do łąd na czym polega zasada jednoosobowego kierownictwa i za miast pomagać w utrzymaniu osi toru kierownictwu odpowiedzialnemu za całokształt pracy

W wykonanie licznych zobowiązań produkcyjnych podjętych przez załogi fabryki Przetworów Owocowych w Rzeszowie przyniosło wartość 370.000 zł i dało 5.811 zł dodatkowych oszczędności. Plan produkcji w grudniu ub. roku został wykonany w 175 proc.

W uznaniu za wywalczone tak znacznych sukcesów decyzją Centralnego Zarządu Fabryka Przetworów Owocowych została przeniesiona z trzeciej kategorii do pierwszej.

Robotnicy tej fabryki będą dalej dążyć, by ulustan nie podwyższać produkcję, by podobnie jak w 1951 r. plan roczny w roku bieżącym wykonać na kilka tygodni przed terminem.

Ilość przetworów owocowych wzrasta

W wykonanie licznych zobowiązań produkcyjnych podjętych przez załogi fabryki Przetworów Owocowych w Rzeszowie przyniosło wartość 370.000 zł i dało 5.811 zł dodatkowych oszczędności. Plan produkcji w grudniu ub. roku został wykonany w 175 proc.

W uznaniu za wywalczone tak znacznych sukcesów decyzją Centralnego Zarządu Fabryka Przetworów Owocowych została przeniesiona z trzeciej kategorii do pierwszej.

Robotnicy tej fabryki będą dalej dążyć, by ulustan nie podwyższać produkcję, by podobnie jak w 1951 r. plan roczny w roku bieżącym wykonać na kilka tygodni przed terminem.

Fakty i dokumenty

Z historii PPR

W komunikacie Sztabu Głównego Gwardii Ludowej z dnia 15 października 1943 r. czytamy: Komunikat Sztabu Głównego Gwardii Ludowej. W okresie od 5 do 15 października 1943 r. W walce z transportem ataki oddziałów naszych na linie kolejowe spowodowały łącznie 160 godz. przerwy w ruchu komun. Między innymi: Oddział partyzancki wysadził pociąg z amunicją na linii Przemysł - Rzeszów między Przeworskiem a Łańcutem. Eksplozja pocisków trwała kilkanaście godzin. Ter nieczynny był 2 doby. Grupa bojowa zerwała tor kolejowy na Powązkach, powodując dłuższą przerwę w ruchu komunikacyjnym. Oddział partyzancki wysadził pociąg towarowy (benzyna i zboże) pod Cmielowem. Kilkanaście wagonów uległo całkowitemu zniszczeniu. Pożar trwał prawie 2 doby, hamując ruch komunikacyjny przez 26 godzin.

W walce z kontyngentem i administracją i produkacją wojenną wroga oddziały nasze zlikwidowały 11 urzędów gminnych wraz z urzędzeniami i dokumentami, zniszczyły 17 magazynów, 19 zbiorczych jai, zdemolowały w 8 majątkach młocarnie, maszyny rolnicze, rozdając przy tym biedocie wiejskiej przeszło 15 wagonów zboża i kartofli.

Między innymi: Oddział partyzancki opanował kopalnię nafty „Lipa” i wyprodukował do rzeki dzienną produkcję.

W walce z banderami, SS i policją, oddziały nasze opanowały 2 kopalnie nafty i stoczyły 11 większych bitew. Między innymi: Oddział partyzancki opanował gminę Jodłowa. Spalono wszystkie dokumenty, zdemolowano urządzenie, wójtą występującego się okupantowi ukarano publicznie chłosta. Podczas odmarszu wywiązała się walka z policją granatową i G-po. Walka trwała pół godziny. Po stronie wroga jest jeden zabity i jeden ranny. Oddział wycofał się bez strat.

Grupa bojowa opanowała kopalnię nafty z Haszkowej. Zniszczono technicznie wszystkie pasy transmisyjne oraz urządzenia dozerne. Kopalnia nieczynna była półtorej doby.

W walce ze szpieclami oddziały GL zlikwidowały 27 szpiecl. W wielu gminach zmuszono wójtów do zrzeczenia się swych urzędów.

Plut. Zabłocki wiernie służy ludowi pracującemu

Być żołnierzem Ludowego Wojska Polskiego to wielki zaszczyt. Zaszczyt ten może posiadać każdego uczciwego obywatela Polkęj Ludowej, kto remu przynajmniej w udziale służyć w wojsku. W Ludowym Wojsku Polskim jest wielu takich żołnierzy, którzy pełniając zaszczytną służbę wojskową, wzorowo wykonują swoje obowiązki wobec naszego Ojczyzny — Polkęj Ludowej i całego narodu. Do takich możemy między innymi zaliczyć żołnierza Krakowskiego Okręgu Wojskowego plut. Eugeniusza Zabłockiego.

Plut. Eugeniusz Zabłocki jest synem robotnika z Rzeszowa. Jego ojciec mając obecnie ponad 60 lat pracuje w Zarządzie Miejskim. Młody Zabłocki przed powołaniem do odbycia służby wojskowej był tylko strażnikiem. Prychodząc do wojska, zaraz od pierwszych dni pobytu w jednostce zabrał się z zapałem do pracy. Dowódtwo widząc jego entuzjazm w pracy szkoleniowej skierowało go do Podoficerskiej Szkoły Samochodowej. W szkole wiernie pracował nad sobą, wykazywał dużo zapału i chęci do nauki. Był kierownikiem kółka samokształceniowego, zajmował się organizacją pomocy słabszym kolegom w nauce. Pobył na szkole dla Zabłockiemu wiele korzyści. Pogłębił on swoje wiadomości polityczne, zdobył wiedzę wojskową i fachową, a za wzorową naukę został przyjęty na kandydata do Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Po ukończeniu szkoły, z której wyszedł kapralem i kierowcą, dowódtwo mianowało go dowódcą grupy kierowców, która pod jego kierownictwem brała udział w budowie Nowej Huty. Kpr. Zabłocki zdając sobie doskonale sprawę z ważności otrzymanego zadania, mobilizował podległych mu żołnierzy do wzoro-

wego wykonania powierzonej im prac. Następnie został drużynowym. Na tym odcinku pracy pracował również sumiennie, wychowując młodych żołnierzy na wiernych obrońców naszej Ojczyzny. Dzięki jego wzorowej pracy strzelcy Urbaniak, Bosowski i Boronowski zostali przodownikami w szkoleniu bojowego i politycznego w jego drużynie. Dowództwo doceniając jego wysiłek w wyszkoleniu młodych żołnierzy udzieliło mu pochwały oraz odznaczyło go odznaką „Wzorowy Kierowca”. Organizacja partyjna przyjęła go na członka PZPR. Otrzymał pochwały, odznaki „Wzorowy Kierowca” oraz przyjęcie na członka do Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Po ukończeniu szkoły, z której wyszedł kapralem i kierowcą, dowódtwo mianowało go dowódcą grupy kierowców, która pod jego kierownictwem brała udział w budowie Nowej Huty. Kpr. Zabłocki zdając sobie doskonale sprawę z ważności otrzymanego zadania, mobilizował podległych mu żołnierzy do wzoro-

PRACA Z KADRAMI

Pracę z wyższych problemów pracy organizacji partynie — to gospodarka kadrami. Organizacje partynie na odcinku gospodarczym mają obowiązek dbać o należyty dobór, rozstawienie i pracę z kadrami. „Właściwy człowiek na właściwe miejsce” — czyli każdy człowiek zgodnie z jego kwalifikacją zawodową, z jego zdolnościami organizacyjnymi winien otrzymać także stanowisko, aby mógł dać maksimum wyniku dla szybszego wzrostu wydajności pracy.

Najlepszych przodków pracy racjonalizatorów, nowatorów i najlepszych patriotów, którzy swoją ofiarną pracą podnoszą poziom pracy należy stawiać na bardziej odpowiedzialne i kierownicze stanowiska i włączyć opiekować się nimi.

Zycie i praktyka z lat ubiegłych wykazały nam, że niewykonanie planów produkcyjnych wynikało z faktu złego ukształtowania kadr kierowniczych. Tam, gdzie wdrożono na to uwagę, tam przy tej samej załodze i tym samym wyposażeniu technicznym plany produkcyjne były realizowane w szybszym tempie.

No, na skutek niewłaściwego rozmieszczenia kadr „Sanowaj” planu w 1950 r. nie wykonał, kiedy jedną wysunięto na odpowiedzialne stanowiska, oddanych władzy ludowej, zdolnych i ofiarnych ludzi, plany są wykonywane i przekraczane. Podobnie działo się w Krośniewskim Kopalnictwie Naftowym, w „Polnej” itd.

Ścisłe przestrzeganie zasad pokrótkie orndowanych w artykule zagwarantuje nam pełne wykonanie zadań stojących przed aktywnym partynim i gospodarczym w 3-cim, przełomowym roku sześciolatki.

W. Artemiuk

Szczepan Miałkowski wykonał polecenia partii

Aktywniejszy ekip robotniczych, którzy brali udział w jesiennej akcji na wsi otrzymują teraz za swoją wyjątkową pracę polityczno-uświadamiającą, dyploma uznania. Towarzysz Szczepan Miałkowski to jeden z tych aktywnych. Zagadnienia wiejskie były dla niego obce, znał tylko i pamiętał dobrze nędzę z czasów sanacyjnych. Pamięta jak po śmierci ojca, który był kamiarzem na Wiśle, postenowit został szewcem. U prywatnego majstra, u którego „pobierał naukę” wykonywał najcięższe prace parobka i służącego, a w Warszawie przeżywał mało. Fachu nie zdążył się wyuczyć. W czasie okupacji wywieziony do Niemiec pracował przez kilka lat u „bauera”.

Połem przyszło wyzwolenie. W roku 1945 wstąpił w szeregi PPR. Pracował w różnych zawodach. Był młodzieńcem straż-

nikiem SOK, przetokowym i konduktorem. Wreszcie w ubiegłym roku w drodze awansu społecznego zostaje asystentem w dziale kadr PKP w Rzeszowie.

W pierwszych dniach października 1951 r. KW przydzielił towarzysza Miałkowskiego do pomocy w akcji realizacji zobowiązań wsi, na powiat debicki.

— Polecenia partii zawsze wykonuję. Ważność zadania wymagała ode mnie oddania i ofiarności w pracy. Czuję, że w terenie muszę tak postępować, by chłopcy sprzedawali zboże sami i chętnie, by rozumieć czego od nich państwo wymaga. Praca moja nie była dla jednostki, ale dla całego kraju. I to mnie uderzyło w zapał i pomogło przetrwać trudności w gromadach.

Towarzysz Miałkowski pracował na pięciu wiejskich gminach sędziowskiej Poczajki, miał ciężkie. Organizacje partynie i młodzieżowe, na których pomocy liczył, trzeba było najpierw uaktywnić. Zrobił to. Przekonał zetkniętów, że pracę w terenie muszą zacząć od swoich zagród, od realizacji zobowiązań, które mają wykonać ich rodzice. Bojowa postawa towarzysza Miałkowskiego zbudziła z „uspiania” niektórych aktywistów wiejskich.

Sołtys z Wolicy Ługowej J. Pondo, który nie przykładał się do pracy, po ostrej krytyce towarzysza Miałkowskiego zrozumiał swoje błędy. Zobowiązał się w przeciągu tygodnia zakończyć akcję jesienią w swojej gromadzie. Zobowiązania do-

trzymał i wezwał inne gromady do współzawodnictwa.

Miałkowskiemu pomagali dzielnie nauczyciele z Kłęczan i Kawęczyna, pomagał pracownik z GS Kopeć. Był jednak i tacy towarzysze partyni, którzy szkodził sprawie. Towarzysz Miałkowski ujawnił wrogów w szeregach partynich w sędziowskim. W Wolicy Ługowej organizacja partynia usunęła dwóch członków partii za pijanstwo i za bagatelizowanie swoich zobowiązań.

Na zebraniach gromadzkich chłopcy słuchali towarzysza Miałkowskiego, który mówił o rozbudowie Polski, o gigantycznym planie 6-letnim, o swoich dzieciach uczących się na uniwersytetach. Słuchali i zaczęli rozumieć dlaczego musza oddać zboże państwu. Dzielną aktywności nie poprzestali na tym. Odwiedzali chłopów w ich domach. Rozmawiali o kontratacji trzody chlewną. Przedstawiali korzyści, jakie wynikają z tego z chłopów. Potrafił w jednym dniu w gromadzie Krzywa zakontraktować 17 sztuk świń.

Tow. Miałkowski bardzo często zbierał aktywność, omawiał z nim najważniejsze, najbardziej palące sprawy. Ludzie z nowym zapałem, z nowymi wiadomościami ruszali w teren. Organizowali masowe odstawy zboża, podnosili świadomość polityczną wsi.

Towarzysz Miałkowski, który wstąpił w partię w terenie dopiero w końcu grudnia 1951 r., dzielnie wykonał polecenia partii.

Marja Szacka

Wczasy dla matki i dziecka

Fundusz Wczasów Pracowniczych ORZZ zawiadamia, że są jeszcze wolne miejsca w ośmiu wypoczynkowych domach „Matki i Dziecka” w Dzielnicy Zachodniej i w Mikuszowicach k. Bielska.

Wczasy te umożliwiają wspólny wypoczynek członków Związku Zawodowców — matek pracujących razem z dziećmi w wieku od lat 2 1/2 do 8. Dzieci przebywają w wczasach zupełnie bezpłatnie, gdyż koszty ich pobytu pokrywane są z funduszu akcji społecznej. Otrzymują one wysokokaloryczne wyżywienie 5 razy dziennie, otoczone są stałą opieką lekarską i pedagogiczną oraz korzystają z doskonale wyposażonych świetlic dziecięcych i uprawiania przyjemnej i zdrowej sport — saneczkowanie.

O skierowanie do domów „Matki i Dziecka” należy starać się możliwie najwcześniej za pośrednictwem rad zakładowych i miejscowych.

Z obrad plenum Zarz. Okr. ZBoWiD

Wszyscy musimy się włączyć do realizacji planu 6-letniego

W ubiegłą niedzielę, w świetlicy Związku Bojowników o Wolność i Demokrację odbyło się plenum posiedzenie Zarządu Okręgu ZBoWiD. W obradach plenum, których tematem był plan pracy na I kwartał br., wzięło udział około 40 delegatów z województwa rzeszowskiego.

Stawiając sobie za cel stałe nomażenie sił Polskiej Ludowej, członkowie ZBoWiD przeprowadzą w terenie szereg ważnych akcji propagandowo-politycznych. Jedną z nich będą wybory do zarządów kół i oddziałów powiatowych związków.

Szeroko zakrojona akcja wyborcza ma przyczynić się do zaktywizowania wszystkich członków ZBoWiD, którzy poprzez wzmocnienie pracy polityczno-uświadczającej wśród chłopów i robotników, powinni jeszcze czynnie, niż dotychczas włączyć się do realizacji zadań trzeciego roku planu 6-letniego.

Aby akcja wyborcza spełniła swoje zadanie, zarządy oddziałów powiatowych ZBoWiD winny wybierać do obsłużenia zebrania wyborczych najlepszych aktywistów, cieszących się autorytetem wśród członków i wyróżniających się w pracy. Do zarządów kół wybierać należy takich ludzi, którzy będą musieli zapewnić opiekę wszystkim członkom związku i starać się będą o to, aby kierowane przez nich kółka stały się bojowymi oddziałami, skutecznie współdziałającymi w realizacji sześciolatk.

Drugą poważną akcją polityczną, jaką uwzględnił w swym planie pracy ZBoWiD jest przygotowanie społeczeństwa do dyskusji nad projektem nowej konstytucji. Członkowie związku wyjeżdżać będą do zakładów pracy i gromad aby organizować tam pogadanki, omawiające nową konstytucję.

W dniu 27 bm. Zarz. Okr. ZBoWiD organizuje w Rzeszowie spotkanie społeczeństwa z uczestnikami międzynarodowego zjazdu byłych więźniów iaszystowskich obozów koncentracyjnych, taki — staraniem Międzynarodowej Federacji Uczestników Ruchu Oporu — odbędzie się w Oświęcimiu w dniach 25 — 26 bm. W spotkaniu tym wezmą udział delegaci ZBoWiD z całego województwa. Swit.

Około 1.200 swych członków przeszło w roku bieżącym Zarząd Wojewódzki LPZ na kursach motorowych I i II stopnia Dżeniem LPZ jes., by jak najwcześniej zrzeszonych w niej obywateli zdobyło, kwalifikacje i otrzymało pozwolenia na prowadzenie pojazdów mechanicznych

wtorek 15 STYCZNIA

„ZESZÓW Dystur nocny: Apteka Społeczna nr 2, ul. Świerzeżewskiego 3. Popołutwo Ratunkowe: ul. Grodziska 6, tel. 10.00. Straż Pożarna ul. Mickiewicza 10 tel. 08

TEATR
PAŃSTWOWY TEATR ZIEMI RZESZOWSKIEJ: „Świeczka za koniemiem” — początek o godz. 10.

MUZEUW
Muzeum Ziemi Rzeszowskiej: Rynek 7 — otwarcie od godz. 9 do 13

KINA
APOLLO: (ul. Dymnickiego 2) — „Aleksander Nowski” (prod. radzieckiej) — godz. 18 i 20
ZACHETA: (ul. Okrzei 7) — „Czerwony rumak” — prod. angielskiej — godz. 17.30 i 19.30

PRZODOWNIK: (ul. Pstrowskiego) — „15-letni kapitan” (prod. radzieckiej) — godz. 17 i 19

RADIO

8.20 Muzyka polska — 9.10 Aud. szkolna dla klasy IX — 9.40 Koncert solistów — 10.10 Słuchowski dla przedszkoli — 10.55 „Kawalek cukru” — 11.15 Muzyka i aktualności — 11.45 Głos młoi kobiety — 11.57 Sygnal czasu — 12.01 Dziennik — 12.15 Muzyka — 12.30 Aud. dla dzieci — 12.45 Na swojską nutę — 13.15 Informacje — 13.30 Aud. dla świetlic dziecięcych — 16.00 Dziennik — 16.20 Muzyka rozrywkowa — 17.00 Skrzynka ogólna PR — 17.15 W pracowniach uroczonych — 17.25 Sergiusz Bachmaninow — kompozytor tygodnia — 18.00 Z kraju i ze świata — 18.20 Recital śpiewacy Sergiusza Stawoieckiego — 18.45 Aud. dla wsi — 19.00 Reportaż — 19.20 Koncert org. rogielni warszawskiej PR — 19.58 Stan pogody — 20.00 Dziennik — 20.28 Wiadomości sportowe — 20.30 Rosyjskie pieśni ludowe — 20.45 „Wzrost i przedwzrost” — słuchowska wg. sztuki Aleksandra Matiszewskiego — 22.00 Muzyka kameralna — 23.00 Ostatnie wiadomości.

Liga Kobiet pomaga swym członkiniom w zdobywaniu kwalifikacji zawodowych

45 młodych dziewcząt pochodzących z rodzin robotniczych i chłopskich zebrali się onegdaj w świetlicy Zarz. Woj. ZSCh w Rzeszowie, by złożyć egzamin z wiadomości zdobytych na 4-miesięcznym kursie maszynowym. Kurs ten zorganizował dla swych członkiń Zarząd Miejski Ligi Kobiet w Rzeszowie.

Obok teorii i praktycznych ćwiczeń w pisaniu na maszynie, kurs obejmował także wykłady z zagadnień ideologicznych oraz z języka rosyjskiego.

Odpowiedzi egzaminowanych dowodziły, że zdobyte na wykładach wiadomości ideologiczne znacznie podniosły poziom uświadczania politycznego uczestniczek kursu. Trzeba tu podkreślić fakt, że wykształcenie kursistek w przewidzianej liczbie wypadków nie przekraczało zakresu szkoły podstawowej. Tym większą zatem jest zasługa wykładowczyń ob. Wandę Maczka, która potrafiła doprowadzić do tego, iż dawny one wyczerpały i przemyślane odpowiedzi na takie tematy, jak np.

„przynajmniej upadku niewolnicstwa”, „wzruszeniu realizacji planu 6-letniego”, „historia ustrój społecznych”, „co to jest wartość dodatkowa” itp.

Zdobyte w ciągu 34 tygodni wykładów wiadomości z języka rosyjskiego będą mogły absolwentki pogłębiać na lekcjach organizowanych w ich zakładach pracy.

To, co podkreśliła w swym podziękowaniu absolwentka kursu, Zdzisława Szymańska z „Alimy” wskazuje, że inicjatywa zorganizowania kursu była bardzo pożyteczna a wykłady przyniosły słuchaczkom duże korzyści. Dziewczęta pracujące podniosły swe kwalifikacje zawodowe, a te, które jeszcze nie pracują, otrzymały przygotowanie do przyszłego zawodu. 39 absolventek kursu — to 39 przelobionych maszynistek, dla których droga do otrzymania pracy lub awansu społecznego jest szeroko otwarta.

78 gromad województwa rzeszowskiego włączono do sieci radiofonicznej

Zarząd Okr. PP Radiofonizacji Kraju we wszystkich dziedzinach swjej pracy plan na rok 1951 wykonał z nadwyżką. I tak plan głosnikowy zrealizowany został w 101,1 proc., plan budowy linii — w 118 proc., urządzeń lokalnych — w 270 proc. i plan megafonizacyjny — w 128 proc.

Pierwotny plan budowy linii na rok 1951 ukończono jeszcze w październiku ub. roku wobec czego, już w ramach prac ponadplanowych, doczekało się własnego radiowęzła miasto Leżajsk. Umożliwiło to również radiofonizację szeregu sąsiadujących z Leżajskiem gromad, jak Stare Miasto, Kutyłówka, Giedlarowa, Bieda-

czów, Żotynia, Wierzeźwie, Dębno i Tartawiec. W pracach instalacyjnych brali żywy udział mieszkańcy tych gromad, pomagając w zwózce słupów, kopaniu dołów itp.

Dzięki wysiłkowi monterów i kierownictwa technicznego Zarz. Okr. Radiofonizacji Kraju w r. 1951 uzyskali możliwość korzystania z radia mieszkańcy 78 gromad i dwóch miast.

Czy zapatrzyłeś się już w złączo do dowodu osobistego?

Praca nad uprzemysłowieniem kraju

Rok 1952, trzeci rok wielkiego planu 6-letniego, stawia przed naszym przemysłem bardzo poważne trudne i jednocześnie niezwykle odpowiedzialne zadania do wykonania. Albowiem — jak powiedział w noworocznym orędziu do narodu polskiego Prezydent Rzeczypospolitej — rok 1952 „będzie rokiem przełomowym dla zwycięskiego wypełnienia całego planu”.

Stoja przed nami w b. bieżącym roku zadania wydatnego „odniesienia produkcji środków wytwórczych, a przede wszystkim pomnożenia produkcji hutnictwa i przemysłu maszynowego, zwiększenia wydobycia węgla, rud, żelaza, wzmocnienia produkcji miedzi, podstawowych surowców chem. cznych, rozszerzenia naszej bazy surowcowej o nowe surowce krajowe. W roku 1952 trzeba osiągnąć dalszy wzrost produkcji artykułów szerokiego spożycia, byśmy mogli coraz lepiej zaspokajać rosnące potrzeby mas pracujących.

W tym okresie możemy jeszcze intensywniej rozwijać budownictwo socjalistyczne, drogą powiększenia naszego potencjału produkcyjnego o nowe fabryki i kopalnie, o nowe, wielkie oddziały produkcyjne, o tysiące nowoczesnych wysokowydajnych maszyn.

Dzięki temu wzmocnieniu naszej siły, stworzymy podstawy dalszego jej wzrostu i wszechstronnego rozwoju kraju. „Každy wie, — mówił w orędziu noworocznym Prezydent Bierut — że im więcej trwałego kapitału wkłada się w gospodarkę narodową, tym silniejszy staje się kraj i naród, tym trwałej staje się fundamenty dla przyszłego rozwoju, tym szybciej narastają warunki dla dalszego rozkwitu zarówno gospodarki jak i kultury narodu”.

Te słowa wskazują nam główny czynnik naszego marszu naprzód zobowiązują do dalszego wyteżenia pracy nad przyspieszeniem tempa naszego budownictwa.

Szybkie pomnażanie naszych sił wytwórczych naszymi towarzyszami Bolesławem Bierutem „nieodzownym warunkiem dla skutecznej obrony przed groźbą wszelkiej napaści ze strony imperialistycznych podżegaczy wojennych”.

Rola naszego przemysłu socjalistycznego jako podstawowej dzwigni całej gospodarki wypukła się ze szczytów górą siłą w bieżącym roku w związku z zadaniami, jakie stają przed drugim naszym najważniejszym działem gospodarki — rolnictwem. „Musimy wzmocnić zapotrzebowanie rolnictwa w maszyny, traktory i sprzęt rolniczy, w nawozy sztuczne” — oto jedno z najważniejszych zadań, jakie postawił przed przemysłem Prezydent B. erut. Wy pełnienie tego zadania jest bardzo istotnym warunkiem dźwignia na wyższy poziom tej tak bardzo zacofanej gałęzi naszej gospodarki, szybkiego podniesienia produkcji rolnej.

Znamy przecież niezawodną drogę wiedzącą do tego celu. Przypomną nam o tym również Prezydent w swym orędziu mówiąc, iż „w szlachetnym i twórczym współzawodnictwie socjalistycznym leży gwarancja coraz szybszego marszu ku lepszej przyszłości”. A więc nie ustawiamy w rozwijaniu i pogłębianiu różnorodnych form skłótności produkcyjnej mas pracujących ujętej w ramy współzawodnictwa, a więc „oszczędzamy každy grosz publiczny, každy cząstek materiału, pamiętając, że z drobnych na pozór cząstekczek pomnożonych przez miliony wyrosnąć może wielka siła, wielkie zbiorowe bogactwo”.

Wykonując zadania, które postawił przed przemysłem Prezydent Bierut w orędziu noworocznym, jeszcze szybciej przeobrażamy Polskę Ludową w kraj nowym, silniejszy, bogatszy, bo coraz lepiej wyposażony w najnowsze narzędzia pracy i środki wytwórcze — w kraj nowoczesnej techniki i nowoczesnego przemysłu na którego fundamentach wyrastać i rozkwitać będzie nowa nasza kultura narodowa i społeczna.”

— A cóż to cię Semk tak z samego rana do nas przyprawia? — zapytał wchodzącego na wydział mechaniczny stojący przy szklifierce Marian Czech. — Przypadło, nie przypadło. Przyszedłem sam żeby z wami trochę pogadać, bo to widzisz obchodzimy 10-lecie powstania Polskiej Partii Robotniczej i ja nie chciałbym żebyście się z tego wydziału, w którym ja zdobyłem 7-krotne przodownictwo pracy, pozostali tu tylko.

— Ono, jak widzę „natura ciągnie wilka do lasu”. Nie wytrzymałeś w biurze i jak tylko powołałeś, że będą się spinać zobowiązania chęć z bliższą posłuchać zgryzły naszych tokarek i szklifierk. Już ty się o nas nie bój, napewno nie damy się zawstydić.

— Dobrze jednak, że przyszedłeś, poradziś mi w moim zobowiązaniu. Jak sądzisz, czy dam radę podnieść swoją normę o 15 proc. przy wykonywaniu pojedynczych, a nie serijnych sztuk?

— To będzie trochę trudne, ale chyba... zobowiązania dotrymasz.

— Zgodę. W południe otrzymacie moje postanowienie na papierze.

— Cóż to tam, towarzyszu Siwy, piszecie na tym papierku? — Wiesz do kogo? — Do was, do rady zakładowej tow. Władysława Szustara.

Nie ciężka, widać mieli pracę, bo już w południe na zbraniu okrzyku partyjnego i związkowego zaczęły się spinać pierwsze zobowiązania, zarówno indywidualne jak i zespolone. Od tej chwili na biurku referentki współpracownictwa prac z godziny na godzinę rosnie stus różnego formatu kartek. A na nich nie uprawno do pisania ręce kreślą proste, lecz iakże wymowne słowa:

„My bezpartyjni robotnicy, chcemy także czynnym udziałem 10-letniej przodowniczej klasy robotniczej Polskiej Partii Robotniczej i dalszego zobowiązujemy się wykonać o jeden dzień wczes-

ze nic tu po mnie. Pewnie uprzędlisz mnie ta gazeta, która Wam z hieszeni wygłąda.”

W tym samym czasie, kiedy Adam Semk próbował agitować w dziale mechanicznym, w innych działach „wójkali się”: Zofia Kasiborska i przewodniczący rady zakładowej tow. Władysława Szustara.

„My instalatorzy z grupy Jana Graya postanawiamy zainstalować ponad plan 30 maszyn. Niech to będzie wyrazem naszego przywiązania do partii, która przed 10 laty rozpoczęła nieugięty walkę o nasze wyzwolenie”. 10-letnie powstania Polskiej Partii Robotniczej robotnicy WSK witały szczerą miłością produkcyjną, a ich czyn ugruntowuje dzieło rozpoczęte przez najlepszych synów partii — najlepszych synów Ojczyzny.

Jerzy Andrzejewski

Głos pokoju

Ludzie i zdarzenia

PRZEGLĄD
prasy radzieckiej
O POPIERANIE
I ROZWIJANIE TWÓRCZEJ
INICJATYWY MAS

Z końcem ubiegłego roku zaczęli redaktorzy japońskiej agencji prasowej „Kiodo”. Kilki lwamalo, zwrócił się do premierów osiemnastu krajów z prośbą o przesłanie narodowi japońskiemu noworocznego orędzia. Spółród osiemnastu premierów jeden tylko udzielił odpowiedzi, a mianowicie premier radzieckiego, Józef Stalin.

Spadły mieszczęca w związku z obcą okupacją, zmusza mnie do zrobienia wyjątku od reguły i do zadośćuczynienia pańskiej prośbie.

Słyszałem, że pewien człowieczek, chętnie kształtujący swó. pogląd na sytuację międzynarodową przy pomocy wiadomości z „Głosu Ameryki” i radia londyńskiego, wyraził niepozabawne akcentu żalu zdziwienie, że na prośbę redaktora japońskiej agencji nie udzielił odpowiedzi ani Truman ani Churchill. To zdziwienie człowieka, który ja wprawdzie polski chleb, lecz swym króliczym serduszkim i papuzim mózdzikiem błdzi po stopniach Białego Domu, który wcale nie jest dziwny. Resz-

ki rozsądki i rozeznania ustatniają się z reakcyjnych gów równie szybko, jak wilgot deszczu paruje z ziemi pod działaniem ciepłych promieni słońca. Oczywiście, zarówno Truman jak i Churchill mogliby przesłać i narodowi japońskiemu noworocznego życzenia. W tym jednak rzecz, że i e h życia musiałby się stać albo ordynarnym kłamstwem, albo nowym polickim dla narodu japońskiego i tym samym w obu wersjach zostałyby przez naród japoński odrzucone przez.

Kierownicy polityki imperialistycznej nie mają żadnych złudzeń, że polityka ich jest całkowicie sprzeczna z interesami mas pracujących, z interesami narodów. Również w wypadku uciemięzonego narodu japońskiego i Truman i Churchill nie mają żadnych złudzeń, że ani „traktat pokojowy” zawarły w San Francisco, a służący remilitaryzacji faszyzmu japońskiego, ani zamienianie tego kraju w bazę agresji amerykańskiej na Dalekim Wschodzie nie cieszą się oparciem japońskich mas pracujących, ni wreszcie wzrost bezrobocia i cen wynikający ze stanu okupacji nie służy interesom narodu japońskiego, przeciwnie: wraca go w rosnącą nędzę i niewolę.

Czegoż więc Truman, czy spacerując do niego właśnie oceanem po dolary Churchill mogliby życzyć narodowi japońskiemu?

Może „wolność i szczęście” oraz „całkowite powrodenia w jego mejnej walce o niezawisłość swej ojczyzny”? „Robotnikom japońskim wywołania od bezrobocia i niskiej płacy robotczej, zniesienia wysokich cen towarów powszechnego użytku i powrodenia w walce o zachowanie pokoju”? „Chłopom japońskim wywołania od bezrobocia i małolności, zniesienia wysokich podatków i powrodenia w walce o zachowanie pokoju”? „Całemu narodowi japońskiemu i jego inteligencji całkowitego zwycięstwa sil demokratycznych Japonii ożywienia i rozwoju życia ekonomicznego kraju, rozkwitu kultury narodowej, nauki, sztuki oraz powrodenia w walce o zachowanie pokoju”? Nie, podobnych życzeń żaden kierownik rządu imperialistycznego złożyć by nie mógł.

Wolenni podżegacze miewają jeszcze złudzenia, że opłaci im się kłamstwo, gdy przed mi krofionem lub na sali Zgromadzenia ONZ wygłaszają deklaracje o „wolności” narodów. Lecz żadnych już nie mają żu dzień, aby zyskali cokolwiek na

kłamstwie, jeśli by mieli się z nim zwrócić wprost do narodów. Można jeszcze dzisiaj kłamać o narodach poza ich plecami, lecz nie można kłamać im prosto w oczy.

Więc może dla odmiany miał Truman lub Churchill życzyć narodowi japońskiemu długiej niewoli, szybkiego tempa remilitaryzacji, wzrostu bezrobocia i cen, upadku kultury narodowej i nowej wojny? I takich również życzeń żaden kierownik rządu imperialistycznego złożyć nie może. Paszylek jasnie kłamią, lecz jeszcze się boją jawnego mówienia prawdy.

Nie jest więc rzeczą przypadkową, że spośród osiemnastu premierów właśnie premier Związku Radzieckiego mógł i miał pełne prawo politycznej i moralnej skierować do narodu japońskiego życzenia zgodne z tym wszystkim, czego naród japoński istotnie pragnie i potrzebuje. Głos wielkiego nauczyciela i przywódcy ludów świata — i tych już wolnych i tych o wolność walczących — jeszcze raz zwrócił się ku nam wszystkim. Za każdym słowem depeszy Józefa Stalina do pana lwamalo rozwił się ogromny świat żywych treści naszych czasów: zwycięstw, pokoju.

walk, ofiar, pragnień i jeszcze cierpień. Każde słowo tego orędzia jest drogowskazem w przyszłość. Drogo wskazuje, który jednym narodom wskazuje konieczność utrwalania i pogłębiania już osiągniętej ludzkiej wolności; drugim zaś, jeszcze podlegającym uciskowi, wskazuje kierunek walki o wolność.

Zyczenia Józefa Stalina, jakkolwiek skierowane zostały do jednego narodu, są życzeniami wszystkich narodów i wszystkich patriotów. Nic więc dziwnego, że wśród tych życzeń ogarniających ogromną część ludzkości życzenie „powrodenia w walce o zachowanie pokoju” zaakcentowane zostało ze szczególnym naciskiem. Józef Stalin jeszcze raz, jak to już wielokrotnie czynił w ciągu swego życia, wyraził potrzebę i pragnienia wielu, wielu milionów ludzi wszystkich narodów. I dlatego ten jego mądry, twórczy głos zwycięzstwa rozbrzmiewa z taką siłą i dale tak bogate treści, ponieważ wyraża z mas pracujących i wypowiada bogactwo ich najlepszych myśli.

Nowy rok zaczął się dla nas wszystkich wielkim głosem naszych czasów: zwycięstw, pokoju.

Na wielu zgromadzeniach i manifestacjach pokojowych ludność pracująca Anglii protestuje przeciw remilitaryzacji Niemiec Zachodnich i przeciwko przygotowaniom do nowej wojny. Na zdjęciu: Zgromadzenie pokojowe na Trafalgar Square w Londynie. Te kobiety zostały aresztowane przez policję i skazane za „zakłócenie porządku” fot. CAF

ODPRYSKI

O angielskiej „tolerancji i wyrozumiałości”

W ostatnio wygłoszonym orędziu do narodu brytyjskiego król Jerzy VI oświadczył m. in.: „Możemy dziś światu ofiarować przykład tolerancji i wyrozumiałości, które niby zdają nie przewijać się poprzez historię wielkiej, a tak różnolitej rodziny Brytyjskiej Wspólnoty Narodów”.

Jerzy VI nie powiedział, co się składa na tę złotą nie brytyjskiej wyrozumiałości i tolerancji. Poniżmy mu, przypominając miliony ofiar brytyjskich rządów w Indiach, okrucieństwo, którym odmaczały się wojska angielskie w walce z Burami oraz obozy koncentracyjne, które były wymysłem angielskich imperialistów. Dział wystarczy rzucić okiem na depesze, donoszące o masowym rozstrzelaniu malajskich patriotów, o ofiarach angielskiego terroru w Egipcie, by przekonać się czym była i jest w praktyce owa imperialistyczna, angielska „tolerancja i wyrozumiałość”, którą tak zachwala Jerzy VI.

Rosną kadry szpiegów amerykańskich

Reakcyjny dziennik amerykański „New York Times” doniósł, że 21-go grudnia w syrakuskim uniwersytecie, w stanie Nowego Jorku promowano 93 amerykańskich oficerów i żołnierzy — lotników, którzy przeszli 11-miesięczne przeszkolenie języka rosyjskiego oraz historii, geografii i ekonomiki ZSRR. Podczas ceremonii promocji generał brygady Dollhelmann oświadczył, że „promowani powinni wnieść poważny wkład do obrony narodowej”. Amerykański generał miał na myśli „wkład”, jaki np. przed paroma tygodniami chcieli wnieść amerykańscy lotnicy-szpiecy, dywersanci zmuszeni do lądowania na Węgrzech. Naród węgierski ocenił właściwie ten „wkład”. Szpiecy amerykańscy ponieśli zasłużoną karę.

D. Mielnikow

Wilhelm Zangen

Wilhelm Zangen jest faktycznym gospodarzem koncernu „Mannesmann”, zajmującego w świecie kapitału pozycję potężnego monopolisty w dziedzinie produkcji rur metalowych. Przed wojną firma ta posiadała 328 przedsiębiorstw. W czasie wojny osiągnęła fantastyczne zyski ze względu na ogromne zapotrzebowanie jej produkcji dla przemysłu wojennego hitlerowskiego Niemiec. Kariera dyrektora koncernu — Wilhelma Zangena nie skończyła się bynajmniej po upadku rządu hitlerowskiego. Przy „dwoćciu” Mac Cloya — Adenauera, Zangen odzyskał niemiecką rolę, niż ongiś w „brunatnym domu” Hitlera. We wrześniu 1951 roku nie tylko zakończono całkowicie odbudowę koncernu „Mannesmann”, lecz udzielono mu wielkich zamówień dla przyszłego Wehrmachtu. Zdolności produkcyjna firmy wynosi po dawnemu ponad 6 milionów ton stali rocznie i po dawnemu ma jej cele stali Wilhelm Zangen. Działalność Zangena może służyć jako doskonała ilustracja cha-

rakteru niemieckiego imperializmu. Zangen był w liczbie przemysłowców niemieckich, którzy aktywnie przyczynili się do zagarnięcia władzy w Niemczech przez klikę Hitlera, Goeringa i Himmlera. Zangen wstąpił do partii hitlerowskiej już w roku 1930, tj. w okresie, kiedy większość przemysłowców i finansistów niemieckich uważała, że nie wypada im jeszcze afiszować swego związku z bandą zbirów hitlerowskich. Sam Zangen nie bawił się jednak w takie ceregiele. Ten kierownik jednego z najbardziej agresywnych przedsiębiorstw niemieckich kontynuował starą tradycję firmy, która finansowała w swoim czasie osławioną „Związek Pangermański” — główną agresywną organizację Niemiec katerskich, a w przededniu pierwszej wojny światowej (w r. 1911) brała udział w zorganizowaniu znanej prowokacji w Maroku, kiedy to dla uzyskania od Francji ustępstw około nielubianych na rzecz Niemiec wysłano do Agadyru (portu maro-

kańskiego) niemiecką kanonierkę „Pantera”. Już w pierwszych latach panowania Hitlera koncern zagarnął w ramach „aryzacji” szereg odlewni i rafinerii. W tym czasie Zangen stał się dyrektorem koncernu, bezlitośnie łupiąc okupowane kraje. „Mannesmann” zagarnął fabryki w Czechosłowacji, Polsce, Francji, Holandii, na Węgrzech w Rumuni. Zangen wespół z zarządem trustu „Vereinigte Stahlwerke” poczynali sobie w Europie Zachodniej tak, że apetyty ich zaalarmowały nie na żarty innych wielkich przemysłowców niemieckich, którym jednak nie udało się nie wkorować w tych dwóch wielkich drapieżców. Oba koncerny dysponowały farmową siłą roboczą — tysiącami robotników, wywiezionych z krajów okupowanych, co przy spieszo było jeszcze bardziej wzbogacenie się koncernu. Zangen zrobił w Niemczech hitlerowskiej wielką karierę. W r. 1938 Hitler mianował go przewodniczącym tzw. „Reichsgruppe — Industrie” na naradach w sprawie koła „wybranych” przemysłowców skierujących głos Zange-

na rozlegał się oraz bardziej, zuchwale, pewnie. W przededniu wybuchu wojny w r. 1939 Zangen jako przewodniczący „Reichsgruppe — Industrie” wziął udział w naradzie z przedstawicielami „Federation Przemysłowców Brytyjskich”. Narada ta przeszła do historii pod nazwą „handlowo-finansowe go Monachium”. Na naradzie tej brytyjski przemysłowiec i ich amerykańscy koleudy dali Niemiec etym monopolistom wolne ręce w dziele rozpętania nowej wojny światowej jednocześnie Zangen i inni przemysłowcy hitlerowskie zapewnili sobie oparcie angielskich imperialistów. Sam Zangen nawijał ściśle kontakty z wielkim przemysłowcem angielskim, sir Percy Milnerem. Za pośrednictwem niejakiego Gerharda — agenta firmy „Mannesmann” w USA — Zangen był również w kontakcie z potentatami przemysłowymi Ameryki. Po drugiej wojnie światowej gdy monopolisci amerykańscy przystąpili do odrodzenia się agresywnych monopolistycznych sił w zachodnich strefach Niemiec, kierownikiem wydziału gosodarczego angielskiej administracji wojskowej mianowana został stary znajomy Zangen — sir Percy Milne; a amery-

kańscy przyjaciele firmy „Mannesmann” zaczęli decydować o kursie polityki USA w Niemczech Zachodnich. Oczywiście przede wszystkim postarali się oni o wznowienie stosunków z niemieckimi monopolistami, między innymi z Zangenem, wobec którego naleychniast odnotowano skądźś o udział w hitlerowskich zbrodniach wojennych. Przy pomocy amerykańsko-angielskich finansistów i przemysłowców Zangen przystąpił do odbudowy koncernu „Mannesmann”. Dziś Zangen zawałony jest robotą; wojenny koncern „Mannesmann” włączony został do systemu obrony amerykańskiej w Europie. Amerykańscy podżegacze wojenny potrzebują starych hitlerowskich speców od agracji. Należy o nich, jednak pod uwagą bar do istotnego czynnika — woli narodu niemieckiego, jego dążenia do pokoju. Na jednej trzeciej obszaru Niemiec — w NRD — demokracje nie silnie Niemiecy politycy panowanau Zangendów, Kruppów, Schnitzlerów. Niemiecy patriot występują coraz energiczniej przeciw amerykańskim imperialistom i ich zachodnio-niemieckim „partnerom” usiłującym rozniecić pożożę nowej wojny światowej.

Przed 100 rocznicą śmierci Gogola

MOSKWA. (AP) Społeczeństwo Republiki Ukraińskiej urządza obchody do obchodu setnej rocznicy śmierci Mikołaja Gogola. Władza ministrów USSR i KC KP(b) Ukrainy powołały Komitet Jubileuszowy pod przewodnictwem poety Pawła Tytyny. Powstały też komitety klubowe przy Akademii Nauk USSR i Związku Pisarzy. Zamierzają się zwołać dwie sesje Akademii Nauk. Intensywnie są etacie przygotowawcze do obchodu prowadzi zespół Państwowego Instytutu Pedagogicznego w m. Nieżisznie, do którego uczeszał Gogol w okresie od maja r. 1821 do czerwca r. 1822.

Rośnie steć kin oświatowych

W świetlicach i klubach przy zakładach pracy film oświatowy cieszy się dużym powodzeniem. Dla obsługi sieci kina objazdowego kształcą się kadry operatorów aparatów krótkometrażowych.

Teatry polskie w 75 rocznicę zgonu A. FREDRY

Obchód 75-tej rocznicy zgonu Aleksandra Fredry, który zapoczątkowały teatry w całej Polsce w roku ubiegłym, wystawiając arszereg sztuk wielkiego komediopisarza, kontynuowany będzie również w roku bieżącym.

W pierwszym półroczu 1952 r. przewidziane jest wystawienie na stopujących sztuk fredrowskich na scenach teatrów w całym kraju.

„ZEMSTĘ” wystawia Państw. Teatr Dramatyczny w Krakowie.

„DAMY I HUZARY” ujrzymy na scenach Państw. Teatru Powszechnego w Łodzi oraz w Państw. Teatrze Polskim w Poznaniu.

„PANA JOWIALSKIEGO” przygotowują Państw. Teatr Polski w Szczecinie oraz Państw. Teatr Żydowski w Łodzi.

„NOWY DON KICHOT” grany będzie na scenach Państw. Teatrów Dramatycznych we Wrocławiu.

„SŁUBY PANIENSKIE” wystawia Państw. Teatr Dramatyczny we Wrocławiu. Państw. Teatr Ziemi Rzeszowskiej w RZESZOWIE oraz Państw. Teatr w Czeszowie.

„MAZ I ZONA” wejdzie na sceny Państw. Teatru im. Bogusława Skiego w Kaliszu oraz Państw. Teatru Ziemi Opolskiej.

„CUDZOZIEMSKOŚĆ” „ZRZEDNOŚĆ I PRZĘKORĘ” oraz „GODZIEN LIŁOSCI” wystawia Państw. Teatr Powszechny w Warszawie.

„DOZYWOCIE” lub „GWALTU CO SIĘ DZIEJE” przygotowuje Państw. Teatr Ziemi Pomorskiej w Bydgoszczy.

„DYLIZANS” grany będzie w Państw. Teatrze Wybrzeże w Gdańsku.

„MAZ I ZONA” wejdzie na sceny Państw. Teatru im. Bogusława Skiego w Kaliszu oraz Państw. Teatru Ziemi Opolskiej.

„CUDZOZIEMSKOŚĆ” „ZRZEDNOŚĆ I PRZĘKORĘ” oraz „GODZIEN LIŁOSCI” wystawia Państw. Teatr Powszechny w Warszawie.

„DOZYWOCIE” lub „GWALTU CO SIĘ DZIEJE” przygotowuje Państw. Teatr Ziemi Pomorskiej w Bydgoszczy.

„DYLIZANS” grany będzie w Państw. Teatrze Wybrzeże w Gdańsku.

„MAZ I ZONA” wejdzie na sceny Państw. Teatru im. Bogusława Skiego w Kaliszu oraz Państw. Teatru Ziemi Opolskiej.

„CUDZOZIEMSKOŚĆ” „ZRZEDNOŚĆ I PRZĘKORĘ” oraz „GODZIEN LIŁOSCI” wystawia Państw. Teatr Powszechny w Warszawie.

„Moskiewski charakter”

A. Sotronowa

Po kilku udanych przedstawieniach sztuki A. Sotronowa — „Moskiewski charakter”, zespół artystyczny Z. Z. Pracowników Finansowych wyjechał z występem do Łańcuta

Zespół ten przypomni się miłośnikom Rzeszowa tym razem na scenie Państw. Teatru Ziemi Rzeszowskiej w piątek 18 i czwartek 24 bm w podanym wyżej terminie odbędą się po dwa przedstawienia o godz. 16-tej dla młodzieży i 19-tej dla ogółu publiczności.

Wit.

Konkurs olimpijski na dzieła plastyczne

Związek Polskich Artystów Plastyków w uzgodnieniu z Polskim Komitetem Olimpijskim, w porozumieniu z Min. Kultury i Sztuki, ogłasza konkurs otwarty na dzieła malarskie, graficzne i rzeźbę, mające reprezentować Polskę na wystawie sztuki w Helsinkach, która odbędzie się w okresie XV OLIMPIADY w 1952 r.

Konkurs obejmuje wszystkie rodzaje malarstwa (olej, akwarela, fresk, gwasz itp.), sztukę graficzną (drzeworyt, techniki metalowe, litografia itp.), grafikę użytkową w formie plakatu (na temat udziału Polski w XV Olimpiadzie), rzeźbę, plaskorzeźbę, medal, plakietki itp.

Prace konkursowe winny zawierać tematykę sportową, ze szczególnym uwzględnieniem roli sportu w budownictwie socjalizmu i w walce o pokój. Prace przedstawiające człowieka, w spoczynku oraz w ruchu nie mającego charakteru sportowego, jak również portrety znanych zawodników, o ile nie znajdują się w ruchu sportowym, nie będą przyjęte.

Prace należy nadsyłać w dniach 15 — 20 maja 1952 r.

Ustalono następującą wysokość nagród:

- w dziale malarstwa: pierwsza nagroda — 7.500 zł., druga — 5.000 zł., trzecia — 4.000 zł.
- w dziale rzeźby: pierwsza nagroda 9.000 zł., druga — 7.000 zł., trzecia — 5.000 zł.
- w dziale grafik artystycznych: pierwsza nagroda — 5.000 zł., druga — 4.000 zł., trzecia — 3.000 zł.

Prace konkursowe winny zawierać tematykę sportową, ze szczególnym uwzględnieniem roli sportu w budownictwie socjalizmu i w walce o pokój.

Prace należy nadsyłać w dniach 15 — 20 maja 1952 r.

Ustalono następującą wysokość nagród:

Prace konkursowe winny zawierać tematykę sportową, ze szczególnym uwzględnieniem roli sportu w budownictwie socjalizmu i w walce o pokój.

Prace należy nadsyłać w dniach 15 — 20 maja 1952 r.

Ustalono następującą wysokość nagród:

SPORT : WYCHOWANIE FIZYCZNE

Wykorzystać okres zimowy do wzmocnienia organizacyjnego LZS

W celu zabezpieczenia dalszego rozwoju ludowych zespołów sportowych okres zimy na leży wykorzystać dla wzmocnienia organizacyjnego i przeprowadzenia w LZS szeregu prac przygotowawczych do realizacji zadań planowanych na rok 1952. Przed ludowym zespołami sportowymi stoją więc poważne zadania do wypełnienia: jak analiza dotychczasowej pracy LZS, ich osiągnięć i braków, zmobilizowanie członków do masowego zdobywania norm na odznakę SPO, oraz szkolenie idiolekcyjne i fachowe.

Niestety nie we wszystkich zespołach tak się dzieje. Liczne korespondencje otrzymane z terenu świadczą, że poszczególne rady LZS należące nie wykorzystują okresu zimowego do przeprowadzenia wyżej wymienionych prac.

Ludowy zespół sportowy w Wolinie powstał w 1949 roku. Ob. Sied był pierwszym organizatorem zespołu, mobilizując przy pomocy gromadzień koła ZMP młodzież Woliny do wstępowań w szeregach zespołu. W pierwszym okresie zorganizowano 4 sekcje sportowe: siatkówki, lekkoatletycznej, szachowej oraz piłki nożnej.

Rzecz oczywista ta ostatnia sekcja zaczęła się rozwijać najlepiej, gdyż wokół niej skupiała się największa ilość członków. Zapomnianą natomiast o sekcji ogólnego przygotowania, której wogóle nie założono, a sekcja lekkoatletyczna istniała właściwie tylko na papierze.

W ramach zespołu w Wolinie powstał w 1949 roku. Ob. Sied był pierwszym organizatorem zespołu, mobilizując przy pomocy gromadzień koła ZMP młodzież Woliny do wstępowań w szeregach zespołu.

W pierwszym okresie zorganizowano 4 sekcje sportowe: siatkówki, lekkoatletycznej, szachowej oraz piłki nożnej.

Rzecz oczywista ta ostatnia sekcja zaczęła się rozwijać najlepiej, gdyż wokół niej skupiała się największa ilość członków.

Zapomnianą natomiast o sekcji ogólnego przygotowania, której wogóle nie założono, a sekcja lekkoatletyczna istniała właściwie tylko na papierze.

W ramach zespołu w Wolinie powstał w 1949 roku. Ob. Sied był pierwszym organizatorem zespołu, mobilizując przy pomocy gromadzień koła ZMP młodzież Woliny do wstępowań w szeregach zespołu.

W pierwszym okresie zorganizowano 4 sekcje sportowe: siatkówki, lekkoatletycznej, szachowej oraz piłki nożnej.

Rzecz oczywista ta ostatnia sekcja zaczęła się rozwijać najlepiej, gdyż wokół niej skupiała się największa ilość członków.

Zapomnianą natomiast o sekcji ogólnego przygotowania, której wogóle nie założono, a sekcja lekkoatletyczna istniała właściwie tylko na papierze.

W ramach zespołu w Wolinie powstał w 1949 roku. Ob. Sied był pierwszym organizatorem zespołu, mobilizując przy pomocy gromadzień koła ZMP młodzież Woliny do wstępowań w szeregach zespołu.

W pierwszym okresie zorganizowano 4 sekcje sportowe: siatkówki, lekkoatletycznej, szachowej oraz piłki nożnej.

Rzecz oczywista ta ostatnia sekcja zaczęła się rozwijać najlepiej, gdyż wokół niej skupiała się największa ilość członków.

Zapomnianą natomiast o sekcji ogólnego przygotowania, której wogóle nie założono, a sekcja lekkoatletyczna istniała właściwie tylko na papierze.

W ramach zespołu w Wolinie powstał w 1949 roku. Ob. Sied był pierwszym organizatorem zespołu, mobilizując przy pomocy gromadzień koła ZMP młodzież Woliny do wstępowań w szeregach zespołu.

Oczywiście sprawa ta powinna zająć się rada LZS, a przede wszystkim gromadzień koła ZSCh oraz prezydium GRN, które to instytucje powinny przyjąć zespół sportowemu w Wolinie jak należy pomocą. Młodzież chce się uczyć na regularnym szkoleniu ideologicznym.

Wyremontowanie świetlicy przyczyni się również do ożywienia życia kulturalno-oświatowego.

Edward Rucido koresp. N. Rz

Powitanie narciarzy NRD w Zakopanem

13 bm. w ośrodku GKPF w Zakopanem odbyło się uroczyste powitanie 11-osobowej grupy narciarzy NRD przybyłej do Zakopanem na obóz kondycyjny.

Sportowców niemieckich powitał w serdecznych słowach kierownik obozu Małczewski.

W imieniu sportowców niemieckich odpowiedział przedstawiciel komitetu sportowego NRD, kierownik ekipy Wagnier. Podziękował on polskiemu władzom sportowym za

umożliwienie niemieckim narciarzom wspólnych treningów oraz podkreślił, że wspólny obóz przyczyni się do dalszego zacieśnienia przyjaźni między sportowcami Polski i NRD.

W imieniu sportowców polskich powitał niemieckich kolegów akademicki mistrz świata Dzieciak. W uroczystym witanium wzięło również udział 120 przodowników pracy — górników, którzy bawili w tym dniu na wycieczce w Zakopanem.

Woś. klasa bokserska Spółnia Jarosław — Gwardia Krosno 14:6

W ramach rozgrywek o mistrzostwo woj. klasy bokserskiej Jarosławskiej Spółnia pokonała drużynę Gwardii z Krosna.

Wynik techniczny (na pierwszym miejscu zawodnicy Gwardii):

Waga musza: Bidusik wygrał przez tko z Solarczykiem.

Waga kogucia: Luczak przegrał na punkty z Pajakiem.

Waga półciężka: Wiśniewski przegrał na punkty z Dutkowskim.

Waga lekka: Otrębski wygrał przez tko z Kolczem.

Waga lekkopółciężka: Gołenka został zdyskwalifikowany w walce ze Skobylką.

Waga półśrednia: Henkel podał się w trzeciej rundzie Łodzińskiemu.

Waga lekkośrednia: Sztachecki przegrał na punkty z Borulą.

Waga średnia: Kwiatkowski został wypunktowany przez Pośkiewicza.

Waga półciężka: Lipiński podał się w pierwszej rundzie Kamińskiemu.

Wadze ciężkiej: Maszaliński otrzymał punkty walkowerem wskutek braku przedwzrostu Spójni.

Wadze ciężkiej: Maszaliński otrzymał punkty walkowerem wskutek braku przedwzrostu Spójni.

Sędziowali: w ringu Chodźski, na punkty Sudol, Lew i Piastrusiewicz.

Eliminacyjny konkurs skoków kadry narodowej

W niedzielę, 13 stycznia odbył się trzeci, a pierwszy w tym roku na Krokwi eliminacyjny konkurs skoków narciarzy, przebiegający na obszarze przygotowawczym w Zakopanem.

Zawody odbywały się w ciężkich warunkach, podczas śnieżyty i silnego wiatru. Skoki odbywały się ze skróconego rozbiegu.

Zwycięzcą konkursu i najlepszym ze skoczków był Stanisław Maruser, który miał najdłuższy skok — 73,5 m.

OGŁOSZENIA DROBNE

WSZYSTKIM którzy odlat: ostatnią usługę najukochańszemu meżowi i ojcu zmarłemu Dyskiewiczowi Michałowi serdeczne podziękowanie składa w nieutulonym smutku pograżona — Żona, Syn i Rodzina. G-80

ZGUBIONO kartę meldunkową Nr CXI—492151 wydaną przez MRN Łańcut na nazwisko Kulek Zbigniew. G-91

ZGUBIONO kartę meldunkową Nr CII—74225 wydaną przez III Rejon Meldunkowy Dębica na nazwisko Michałski Eugeniusz. G-82

ZGUBIONO kartę meldunkową wydaną przez Prezydium Gminnej Rady Narodowej w Słocinie na nazwisko Chuchro Janina. G-83

ZGUBIONO kartę meldunkową CVII/12942 wydaną Biuro Ewidencji Ludności Wiśniowa Pastuszek Stanisława. G-84

ZGUBIONO kartę meldunkową, kartę informacyjną ze szpitala, przepustkę WSK Mielec Nr 4404 i legitymację SP na nazwisko Skłaza Józef. G-85

SKRADZIONO książkę wojskową RKK Dębica oraz kartę meldunkową wydaną przez Prez. GRN w Boruku Włokim na nazwisko Surman Ludwik Ciekci. G-86

ZGUBIONO książeczkę wojskową Nr 0879360 wystawioną przez RKK Jarosław, legitymację Zw. Samopomocy Chłopskiej na nazwisko Skiba Michał Grubowicz poczta Radymno. G-87

SKRADZIONO kartę wojskową rejestracyjną wydaną RKK Rzeszów, kartę meldunkową wydaną Prezydium MRN Sokółów na nazwisko Maksym Edward Wólka Sokółowska 164 poczta Sokółów. G-88

ZGUBIONO przepustkę stałą Nr 7306 wydaną przez hutę Stalowa Wola na nazwisko Dabek Genowefa. G-89

ZGUBIONO książeczkę wojskową wystawioną przez RKK Dębica, prawo jazdy i świadectwo prawa jazdy na nazwisko Broniewicz Edward Wiewiórka. G-90

ZGUBIONO zaświadczenie wojskowe, oraz kartę meldunkową wydaną przez Prez. MRN Rzeszów na nazwisko Kocuz Bolesław. G-91

ZGUBIONO kartę meldunkową wydaną przez Prezydium MRN w Nisku na nazwisko Kozimał Kazimierz. G-92

ZGUBIONO kartę meldunkową wydaną przez Prez. GRN Tęczyn na nazwisko Rapczak Agata. G-100

ZGUBIONO prawo jazdy Rzeszów, książkę wojskową RKK Dębica, dowód osobisty Mielec, legitymację służbową Warszawa, kartę meldunkową Mielec Staruk Zbigniew Mielec. G-95

ZGUBIONO legitymację ucznia wską Nr 76 Szkoły Ogólnokształcącej Tamobrzeg na nazwisko Starzewska Barbara uczennica klasy XI.B. G-95

ZGUBIONO kartę meldunkową Nr CI—14755, dwa świadectwa klasy IX i X Gimnazjum Ogólnokształcące w Dynowie na nazwisko Tadla Kazimiera. G-96

SKRADZIONO przepustkę tymczasową Nr 4709 wydaną przez hutę Stalowa Wola na nazwisko Gutek Bolesław. G-97

SKRADZIONO przepustkę stałą Nr 8027 wydaną przez hutę Stalowa Wola na nazwisko Kłodz Józef. G-98

ZGUBIONO książeczkę wojskową wystawioną przez RKK Jarosław na nazwisko Romaniec Władysław. G-99

ZGUBIONO kartę meldunkową wydaną przez Prezydium GRN w Żolyni na nazwisko Wróbel Wiktoris Brzozowa Stadnicka Nr 73. G-93

ZGUBIONO kartę meldunkową wydaną Prezydium GRN Stocina na nazwisko Opalińska Władysława. G-101

ZGUBIONO zaświadczenie wojskowe Nr 38474 RKK Jarosław, kartę meldunkową Nr G—XIV 12165 wydaną przez Gminną Radę Narodową Kanięża na nazwisko Mrocza Stanisław Siedlecka poczta Kanięża. G-102

ZGUBIONO legitymację służbową wydaną przez ZUS, legitymację Zw. ZAW. PUS zaświadczenie wojskowe Prezydium MRN Rzeszów, kartę meldunkową Rzeszów na nazwisko Kublik Władysław. G-103

ZGUBIONO książeczkę wojskową RKK Rzeszów na nazwisko Srokowski Bronisław. G-104

ZGUBIONO kartę rejestracji wojskowej RKK Rzeszów, kartę meldunkową wydaną Prezydium GRN Niehylec świadectwo szkolne III klasy Głmn, Ogólnokształcące Strzyżów na nazwisko Kiełbasa Alfred. G-105

ZGUBIONO legitymację Zw. Zaw. wydaną przez Gminną Spółdź. Sam. Chłop. Jaskół-Wies oraz odcinek zameldowania wydaną przez Prez. MRN w Jasie na nazwisko Wróbel Janina. G-22

ZGUBIONO kartę meldunkową Nr CVII—64630 na nazwisko Dzymuchowska Rozalia Krosno ul. Staszica 1. G-15

ZGUBIONO książeczkę wojskową Nr 0197640 RKK Warszawa —Masto II, legitymację służbową Nr 22 Jarosławskich Zakładów Mięsnych na nazwisko Waś Mieczysław. G-106

SZOFR—MECHANIK z kilku letnią praktyką poszukuje pracy na wóz osobowy na terenie Rzeszowa. Wiadomość Rzegocki Władysław Rzeszów Dekerta 8/11. G-107

TRZYMIESIĘCZNE nowoczesne korespondencyjne kursy księgowości — Łódź skrytka 163. K 1/2-3

ZGUBUIONO legitymację Z.z. Zaw. Prac. Transportowych Nr 065986 na nazwisko Wróblewski. G-15

SKRADZIONO zaświadczenie wojskowe, odcinek zameldowania na nazwisko Szybiak Kazimierz. G-16

ZGUBIONO książeczkę wojskową Nr 800231 wydaną przez RKK Sanok, świadectwo Szkoły SPP, dyplom czeladniczy Słusarski, kartę meldunkową wydaną przez Urząd Meldunkowy Zarz. na nazwisko Makowski Wojciech. G-12

ZGUBIONO 8. XII. 1951 kartę meldunkową wydaną przez Obwodowy Rejon Meldunkowy Krosno Nr CVII—49452 Grybus Helena Krosno Nowiki 26 G-18

ZGUBIONO kartę meldunkową wydaną przez MRN Kleczany gmina Chelmeć na nazwisko Ulisz Stanisław Rogi pow Krosno. G-19

ZGUBIONO karty meldunkowe Nr 24619 nazwisko Szafarz Ludwik oraz Nr 24020 Szafarz Karolina Krosno ul. Armii Ludowej 8. G-20

ZGUBIONO książeczkę wojskową wydaną przez WKR Sanok Seria E Nr 0653401 na nazwisko Gołda Józef. Kulaszne pow. Sanok. G-21

ZGUBIONO kartę meldunkową wydaną przez Biuro Meldunkowe Sanok Rejon III na nazwisko Oklejewicz Henryk. G-23

ZGUBIONO kartę meldunkową wydaną przez Prez. GRN Belz na nazwisko Janicka Antonina. G-25

ZGUBIONO kartę meldunkową kartę rowerową na nazwisko Liwczak Jan Teodorówka 237 pow. Krosno. G-13